

CONTROVERSĂ ASUPRA APOCALIPSEI 18

Prima Tipărire, 1998

Copyright © 1998 ținut de

“LET THERE BE LIGHT” MINISTRIES (rs)

PO BOX 328

Rogue River, OR 97537

U.S.A.

www.LightMinistries.com

Toate drepturile sunt rezervate. Vă este dată permisiunea să retipăriți acest pamflet cu condiția ca să fie duplicată în întregime fără nici o schimbare sau comentare.

Pentru copii adiționale, cât și pentru a primi o listă completă cu alte materiale valabile, vă rog să scrieți la adresa următoare:

BOOKLETS
P.O. BOX 328
ROGUE RIVER, OR 97537
U.S.A.

CONTROVERSĂ ASUPRA APOCALIPSEI 18

Noi vom studia niște subiecte foarte directe în acest studiu, și s-ar putea să fie sau să nu fie noi pentru unii dintre cititori. S-ar putea să se ridice întrebarea: “Se cuvine să aducem asemenea subiecte înaintea publicului? Nu sunt acolo creștini noi născuți care s-ar putea să fie abătuți sau care s-ar putea să nu fie pregătiți să audă asemenea mâncare tare până când nu sunt vreo câteva luni sau câțiva ani înaintați în adevăr?” Cred că dăruieți adevărul depinzând cât de curând credeți că Isus vine, iar semnele timpului ne arată destul de clar că Mântuitorul nostru e foarte aproape. E timpul să “ne pregătim să-L întâlnim pe Dumnezeu ,” iar cererea noastră ar trebui să fie cea din Psalmii 119:126.

Pentru cei care cred că mâncarea tare al adevărului prezent trebuie să fie ținut înapoi de teamă de a nu ofensa pe cineva, le dăruiesc această mărturie:

“Dacă aceia care au fost în biserică de săptămâni și luni n-au învățat modul direct al căii, și ce înseamnă a fi creștini, și nu pot să audă toate adevărurile directe al cuvântului lui Dumnezeu, ar fi mai bine dacă ei ar fi separați din Israel. E prea târziu în timpul zilei pentru a se hrăni cu lapte. Dacă suflete, o lună sau două luni de zile în adevăr, care vor fi aproape gata să intre în timpul de strămtorare așa cum n-a mai fost niciodată, nu pot să audă tot adevărul direct, sau să îndure mâncarea tare al căii directe, cum vor sta ei în timpul luptei? Adevăruri pe care noi le-am învățat de-alungul anilor trebuie să fie învățate în câteva luni de aceia care acum îmbrățișează solia Întreită Îngerească.... Nu e nevoie de lapte după ce sufletele au fost convinse de adevăr. Imediat ce există convingere de adevăr și inima e binevoitoare, adevărul ar trebui să-și facă efectul, adevărul va lucra ca aluatul, și va curății și purifica pasiunile inimii naturale. **E o dizgrație pentru cei care au fost în adevăr de ani de zile să vorbească despre a hrăni suflete care au fost de luni de zile în adevăr cu lapte.** Aceasta arată că ei știu puțin despre călăuzirea Duhului Domnului, și nu realizează timpul în care trăim. Aceia care îmbrățișează adevărul acum vor trebuie să pășească reprede. Acolo va trebuie să fie o rupere a inimii înaintea Domnului, o sfâșiere a inimii, și nu a hainelor.” Manuscript Releases, vol 1, p 33-34 (Manuscript 1, February 12, 1854).

Cu aceasta în gând, haideți să înaintăm cu studiul.

“Noi dorim să înțelegem timpul în care trăim. Noi nu-l înțelegem nici măcar pe jumătate. Noi nu-l luăm în serios nici măcar pe jumătate. Inima mea tremură când mă gândesc ce dușman avem de întâlnit, și cât de sărac suntem pregătiți să-l întâlnim. Încercările copiilor lui Israel, și atitudinea lor chiar înainte de prima venire a lui Hristos, mi s-au prezentat iarăși și iarăși **pentru a ilustra poziția poporului lui Dumnezeu în experiența lor înainte de a doua venire a lui Hristos**, cum dușmanul a căutat orice ocazie pentru a controla mințile iudeilor, iar astăzi el caută să orbească mințile slujitorilor lui Dumnezeu, pentru ca ei să nu poată să discearnă adevărul prețios.” Selected Messages, book 1, p 406.

Ellen White a spus că Adventiștii de ziua a Șaptea, sau că poporul lui Dumnezeu vor avea aceleași încercări și atitudini pe care le-au experimentat iudeii. Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea și liderii ei va avea aceiași atitudine și vor fi ca biserica Iudaică și liderii ei din vechime, și că membrii ei de astăzi vor trece prin aceleași încercări așa cum au trecut membrii bisericii Iudaice.

Și pentru că experiențele noastre de astăzi vor fi asemănătoare cu cele din vechime, haideți să revizuiem câte ceva din istoria iudaică pentru a vedea mai clar ce s-a întâmplat. Vă rog să vă amintiți că prin cecece vom trece acum, Dumnezeu a prevăzut că se va vedea repetat iarăși în biserica AZȘ.

Răutatea bisericii Iudaice, al liderilor și poporului ei a fost atât de mare încât cu 500 de ani înainte ca Hristos să se fi născut, și chiar înainte ca templul iudeu să fi fost distrus, chivotul – împreună cu prezența vizibilă a lui Dumnezeu – au fost îndepărtate de la biserica lor, și n-au mai fost niciodată întoarse la ei (vezi Patriarhi și Profeți, p 453). Astfel când iudeii au reconstruit templul lor, prezența lui Dumnezeu n-a fost găsită niciunde în acea biserică sau organizație.

Însă au făcut cunoscut liderii, sau preoții și Fariseii poporului lor că simbolul prezenței lui Dumnezeu n-a mai fost în mijlocul bisericii lor? Au spus acești lideri oamenilor că toate sacrificiile, ceremoniile și serviciile pe care ei le-au performat în mod religios în acea structură, vor fi fără de folos și doar o formă pentru că chivotul prezenței lui Dumnezeu nu s-a mai găsit în mijlocul ei? Au spus acești lideri și preoți poporului lor că în loc să se uite la ei pentru sfat și instruire de la Domnul, acum ei au trebuit să se uite direct la Dumnezeu pentru toată învățătura și sfatul? Și că înainte ca Dumnezeu să le audă și să răspundă la rugăciunile lor, ei ar trebui să-și cerceteze inimile pentru păcate și să le mărturisească înaintea lui Dumnezeu ei înșiși? Nu!

Deoarece prezența lui Dumnezeu n-a mai fost în acea biserică, conducerea a făcut biserica dumnezeul lor. Toată închinarea care a mers la adevăratul Dumnezeu acum au fost oferite și plasate asupra templului. Acesta a devenit dumnezeu pentru ei, și totul s-a centrat în jurul bisericii, în loc să se centreze în jurul Dumnezeului viu.

“Iudeii s-au închinat la templu, și au fost umpluți de indignare la orice s-ar fi spus împotriva acelei clădiri ca și când s-ar fi spus împotriva lui Dumnezeu.” Early Writings, p 198.

O dată ce liderii, preoții, și Fariseii au făcut biserica dumnezeul lor, și după cum poporul ei a fost obișnuit să se uite la ei pentru instrucțiunile lui Dumnezeu, atunci ei au învățat pe popor să susțină acea biserică lipsită de Dumnezeu, și să continue să asculte de vocea lor ca de vocea lui Dumnezeu. (Vezi Desire of Ages, p 670).

Marele lor preot a devenit președintele lor (vezi Desire of Ages, p 133), și ei și-au organizat biserica după o formă eclesiastică ierarhială unde omul a fost controlat de om (vezi Desire of Ages, p 395 și 232).

După cum gloria lui Dumnezeu s-a depărtat de la templul lor, ei s-au întors la lume pentru slavă și onoare.

“Israelii și-au îndreptat speranțele spre măreția lumească ... și au urmat căile păgânilor

“Iudeii au stat înainte în mod distinct de toate celelalte națiuni, pretinzând a fi credincioși lui Dumnezeu. Ei au fost favorizați în mod special de El, și ei au pretins neprihănire mai presus decât oricare alt popor. Însă ei au fost corupți de iubirea de lume și lăcomia de câștig ... și au fost plini de ipocrizie.” Desire of Ages, p 28, 582-583.

Liderii cei mai mari ai bisericii și ai organizației ei l-au făcut pe Satana liderul lor. Ei au pus juguri făcute de oameni pe gâturile poporului lor, și le-au păstrat voința și conștiința în robia autorității lor supreme. Dumnezeu a fost dat la o parte din vedere și omul a fost înălțat în locul Său, stând în templul lui Dumnezeu și arătându-se că este Dumnezeu!

Pentru ca zecimea și darurile de bunăvoie devotate lui Dumnezeu să poată fi aduse în mod continuu la visteria bisericii, acești lideri cu mare ingeniozitate l-au făcut pe popor să creadă că prezența lui Dumnezeu a fost totuși în biserică. Ei au învățat deasemenea că în ordine pentru a fi un adevărat copil a lui Dumnezeu, toți au trebuit să fie membrii de stare bună în biserică. Astfel ei au ținut pe oameni în orbire spre realitatea adevărului că Dumnezeu a părăsit biserica cu mulți ani în urmă.

Acest sistem întreg, fals și satanic, de robie și minciuni a fost păstrat activ pentru multe generații, și poporul a fost orb pentru că au fost conduși de cei orbi. Ei n-au avut o alegere liberă, sau o voință și o conștiință a lor, pentru că liderii bisericii lor și-au asumat o autoritate supremă în orice. Poporul a fost învățat să asculte de liderii bisericii lor fără nici o întrebare în orice lucru religios, iar astfel ei n-au fost nimic mai mult decât captivi și sclavi unei biserici fără Dumnezeu, și unei conduceri corupte și satanice.

“Ei (iudeii) L-au jefuit pe Dumnezeu de slava Sa, și **au înșelat lumea cu o evanghelie contrafăcută**. Ei au refuzat să se predea lui Dumnezeu pentru salvarea lumii, și ei au devenit agenții lui Satana pentru distrugerea ei.

“Poporul pe care Dumnezeu l-a chemat pentru a fi stâlpul și temelia adevărului, au devenit reprezentativii lui Satana Dumnezeu **n-a putut să facă nimica** pentru om prin aceste canale. **Întregul sistem a trebuit să fi măturat [dat la o parte]**.

“Ei au ales un stăpân (Satana) care i-a înlănțuit ca robi de mașina lui. Uluiți și înșelați, ei se mișcau înainte într-o procesiune învolburată de ruină veșnică,--spre moartea în care nu este speranță de viață, spre noaptea după care nu vine dimineața.” Desire of Ages, p 36.

Însă cu toate acestea liderii au învățat pe popor că ei au trebuit să se închine lui Dumnezeu în Ierusalim (vezi Desire of Ages, p 154)! Ce înșelăciune vicleană, și sora White a spus că aceasta se va întâmpla iarăși în experiența Adventiștilor de ziua Șaptea!

Aceasta este scena când Hristos a venit în această lume. În prima parte a lucrării Sale de slujire, El a declarat că va elibera pe cei înrobiți. Eliberați de ce? Am găsit trei lucruri.

1. A eliberat pe poporul Său de orbire și eroare prin a le arăta adevărul (vezi Ioan 8:32; Desire of Ages, p 237).

2. A eliberat conștiințele și voințele oamenilor care au fost legate și înlănțuite de liderii bisericii lor.

“În timpul primei veniri a lui Hristos în lume, oamenii care au compus Sanhedrinul și-au exercitat autoritatea în a controla pe oameni după voința lor. Astfel sufletele pentru care Hristos și-a dat viața pentru a-i elibera din sclavia lui Satana au fost aduse în robia lui sub o altă formă.” Testimonies to Ministers, p 361.

“Interesul oamenilor în Hristos și lucrarea Sa au crescut în mod constant. Ei au fost fermecați cu învățătura Sa, însă ei au fost deasemenea tulburați mult. Ei au respectat pe preoți și pe rabini pentru inteligența și aparenta lor pietate. În toate lucrurile religioase ei întotdeauna s-au supus autorității lor cu o ascultare fără rezervă

“Prin reverența lor pentru tradiție și credința lor oarbă într-o preoție coruptă, oamenii au fost înrobiți. Aceste lanțuri Hristos a trebuit să le rupă. Caracterul preoților, conducătorilor, și al fariseilor a trebuit să fie expus mai pe deplin.” Desire of Ages, p 611-612.

3. A eliberat pe poporul Său de structura coruptă a bisericii și organizației lor.

“Sanhedrinul a refuzat solia lui Hristos și au plănuit moartea Sa; de aceea Isus **S-a depărtat de Ierusalim, de preoți, de templu, de liderii religioși, poporul care au fost instruiți după lege, și S-a întors spre o altă clasă pentru a-și proclama solia, și pentru a adune afară pe aceia care să ducă evanghelia la toate popoarele.**” Desire of Ages, p 232.

Apoi dânsa adaugă:

“După cum lumina și viața oamenilor a fost refuzată de autoritățile eclesiastice în zilele lui Hristos, tot așa a fost refuzată în fiecare generație succesivă. Iarăși și iarăși istoria lui Hristos de retragere din Iudea a fost repetată. Când Reformatorii au predicat cuvântul lui Dumnezeu, ei n-au avut nici un gând de separare de biserica întemeiată; însă liderii religioși n-au vrut să tolereze lumina, și aceia care au purtat-o au fost forțați să caute o altă clasă, care au fost doritori de adevăr. În ziua noastră câțiva din urmașii preinși ai Reformatorilor sunt stârniți de același spirit. Doar câțiva ascultă de vocea lui Dumnezeu, și gata de a accepta adevărul sub orice acoperire s-ar putea să fie prezentat. Deseori aceia care urmează pe pașii Reformatorilor sunt forțați să se întoarcă departe de la bisericile pe care le iubesc în ordine pentru a declara învățătura clară al cuvântului lui Dumnezeu. Și de multe ori aceia care caută lumina sunt obligați prin aceeași învățătură să părăsească biserica părinților lor, pentru ca să poată aduce ascultare.” Desire of Ages, p 232.

Unde stați? Ascultați de vocea lui Dumnezeu și gata de a accepta adevărul oricând și sub orice acoperire s-ar putea prezenta? Este urmarea de adevăr mai prețioasă pentru tine decât a-ți păstra calitatea de membru într-o biserică lipsită de Dumnezeu? Noi toți trebuie să ne examinăm sufletele pentru a vedea exact unde stăm, pentru că dacă adevărul nu ne este destul de prețios, până într-acolo încât să părăsim totul – chiar și viața însăși în ordine pentru a-l asculta, atunci noi nu vom vedea Cerul niciodată!

După ce Hristos a prezentat adevărul oamenilor, ce le-a vorbit? El a spus: “Vino, i-ați crucea și urmează-Mă” Luca 9:23. El nu le-a spus să meargă înapoi sub robia liderilor bisericii și la biserica lipsită de Dumnezeu, ci El le-a spus să vină și să-L urmeze pe El.

Hristos a spus deasemenea: “Dacă Îmi slujește cineva, să Mă urmeze; și unde sunt Eu, acolo va fi și slujitorul Meu...” Ioan 12:26. Astfel oriunde este prezența lui Hristos, atunci slujitorii Lui vor fi acolo deasemenea. Cealaltă parte a monedei este deasemenea adevărată, că acolo unde nu este prezența lui Hristos, nici slujitorii lui adevărați și cinstiți nu vor fi acolo, doar dacă Dumnezeu îi conduce în mod direct. Astfel prezența lui Hristos este cheia pentru a descoperi unde este biserica Sa.

“Unde este El (Hristos), acolo va fi biserica Sa.” Desire of Ages, p 834.

“El (Hristos) a declarat ca fiind voința Sa, ca acolo unde este El să fie și biserica Sa...” Bible Commentary, vol 5, p 1150, col 2.

“Dumnezeu are o biserică. Nu este marea catedrală, nici înființarea națională, nici diferitele denominațiuni; ci este oamenii care Îl iubesc pe Dumnezeu și păstrează poruncile lui Dumnezeu. Unde sunt doi sau trei adunați împreună în numele Meu, acolo sunt în mijlocul lor (Mat. 18:20). **Unde este Hristos chiar printre cei câțiva umili, aceasta este biserica lui Hristos**, pentru că prezența Celui Prea Înalt și Sfânt care locuiește eternitatea, El singur poate constitui o biserică.” Upward Look, p 315.

Organizația și biserica Iudaică a fost fără prezența lui Dumnezeu, astfel ei n-au putut constitui biserica lui Dumnezeu. Ei defapt au devenit conducerea și sinagoga lui Satana. Și pentru că Dumnezeu n-a fost în biserică, atunci după cum Ioan 12:26 spune, slujitorii adevărați și cinstiți ai lui Dumnezeu n-ar putea să stea sau să rămână acolo.

Cât de mulți astăzi sunt slujitori ai Dumnezeului celui Înalt? Atunci acolo unde nu se poate găsi prezența lui Hristos, nici tu nu vei fi acolo! Însă noi toți trebuie să ne cercetăm inimile pentru a vedea unde stăm.

Desigur liderii iudei au făcut tot ce au putut prin puterea lor pentru a-L opri pe Hristos de a elibera pe oameni de robia influenței lor dominatoare. Ei au făcut tot ce au putut pentru a-i opri pe oameni de a nu auzi, accepta și înțelege adevărul prețios pe care l-a prezentat Hristos.

“Doar Isus a putut să descopere adevărul care a fost nevoit ca oamenii să știe în ordine ca să poată obține mântuirea A fost lucrarea Sa de a-l elibera de eroare și pentru a-l pune înaintea oamenilor în lumina sa cerească.

“Satana s-a ridicat să-L opună, n-a depus el orice efort de la cădere pentru a face lumina să apără întuneric, și întunericul lumină? După cum Hristos a căutat să pună adevărul înaintea oamenilor în relația ei potrivită pentru mântuire, Satana a lucrat prin liderii iudei, și i-a inspirat cu dușmănie împotriva Răscumpărătorului lumii. Ei s-au determinat să facă totul în puterea lor pentru a-L preveni de a face o impresie asupra poporului.” Selected Messages, book 1, p 407.

Vedeți, atât Hristos cât și liderii iudei au încercat să salveze “biserica.” Hristos a încercat să salveze biserica Sa adevărată de oameni de la distrugere în timp ce au rămas legați de oameni corupți și de o biserică falsă. În timp ce preoții și fariseii au încercat să salveze biserica lor lipsită de Dumnezeu și organizația lor ierarhială de la distrugere și cei înrobiți să fie eliberați de influențele lor dominatoare dacă adevărul lui Hristos ar fi devenit cunoscut și înțeles. Iar acești lideri au fost gata să omoare pe oricine care i-au expus și mai ales sistemul lor satanic în ordine pentru a salva biserica lor contrafăcută care s-a pozat ca fiind biserica lui Dumnezeu.

Care grup al liderilor iudei au făcut cel mai mult posibil pentru a persecuta pe Hristos și pe urmașii Lui adevărați? A fost grupul fariseilor! Au fost aceștia angajați de biserica Iudaică? Nu! Doar preoții au fost plătiți, însă cu toate acestea cele mai mari și amare persecuții împotriva lui Hristos și al urmașilor Lui au fost de la farisei – un grup de lideri iudei din afara angajării bisericii, sau de la un grup de oameni cu suport independent și conservativ. Acest grup de lideri ai bisericii cu suport independent și conservativi au făcut mai mult pentru a împiedica adevărul de a ajunge și a fi înțeles de oameni, decât au făcut preoții templului!

Hristos a făcut tot ce a putut. El a arătat lumina și adevărul prețios din abundență asupra bisericii Sale. El le-a trimis avertizări peste avertizări pentru a-i face să se pocăiască și să-L accepte înainte să fie prea târziu. Însă poporul ales a lui Hristos au desconsiderat toate avertizările Lui, au disprețuit lumina Sa prețioasă și adevărurile Sale, și L-au refuzat – ultima și singura lor șansă de a rămâne poporul și biserica Lui aleasă.

“Ei au refuzat orice uvertură [negociere] de îndurare, și au refuzat pe Fiul lui Dumnezeu, și astfel s-au făcut vinovați de cel mai mare păcat dintre toate păcatele. Hristos a acuzat întreaga națiune cu acest păcat.” Review and Herald, December 13, 1898 (vol 3, p 631, col 2).

Și după cum întreaga națiune a fost socotită vinovată de lepădarea lui Hristos, atunci chiar și cel inocent au fost socotiți vinovați pentru ceace au făcut liderii bisericii lor deoarece ei au fost membrii ai acelei biserici. Ei au fost responsabili în mod colectiv.

“Păcatul unei națiuni și ruina unei națiuni s-au datorat liderilor ei religioși.” Christ’s Object Lessons, p 305.

Însă timpul n-a mai putut aștepta, iar timpul de probare s-a închis asupra bisericii.

“Uitându-se în jurul interiorului templului pentru ultima dată, El (Hristos) a spus cu un patos plângător: **‘Iată, ți se lasă casa pustie’** Până aici El a numit-o casa Tatălui Său, însă acuma, după ce Fiul lui Dumnezeu a ieșit afară dinlăuntrul acelor ziduri, prezența lui Dumnezeu a fost retrasă pentru totdeauna de la templul zidit pentru slava Sa

“Însă vai că iudeii obraznici n-au știut ziua cercetării lor! Încetul și cu regret, Hristos, cu ucenicii Lui, au părăsit pentru totdeauna împrejurimile templului.” Spirit of Prophecy, vol 3, p 69, 81.

“Vaiul” cerurului a fost pronunțat asupra lor (vezi Review and Herald, vol, March 3, 1896, vol 3, p 337, col 2).

“Această a fost cea mai solemnă denunțare rostită vreodată împotriva Ierusalimului. După ce a repudiat ipocrizia liderilor iudei, care în timp ce ei s-au închinat la templu, au lucrat cu ură inspirată de Satana pentru a distruge pe singurul care a făcut templul sacru, Hristos a spus adio curților care o dată au fost sfințite. El S-a achitat de templu pentru totdeauna, declarând: ‘ți s-a lăsat casa pustie.’ De aici înainte un nor mai negru decât un sac a atârnat asupra națiunii care o dată a fost favorizat.” Review and Herald, December 13, 1898 (vol 3, p 631, col 1).

A fost vreo cale pentru biserică sau pentru oamenii care s-au lipit de biserică, să vadă lumina prin acest nor negru de întuneric? Nu. A existat vreo speranță de înviore și reformare înapoi la Dumnezeu din interiorul bisericii după ce această “soartă teribilă” (vezi Review and Herald, vol 4, p 156, col 2) a fost pronunțată asupra lor? Nu. Sora White ne spune în Patriarhi și Profeți, p 475, că a fost “lepădarea finală” a bisericii.

“... sentința irevocabilă trebuie să fie trecută, ‘ți s-a lăsat casa pustie.’ Oportunitățile, privilegiile și binecuvântările din trecut s-au ridicat înaintea Lui (Hristos). **El a putut să vadă Ierusalimul doar cum ar fi putut să fi fost.** Sfințire Domnului Inima lui Isus a fost înfiptă de agonie, și de pe buzele Sale palide au ieșit cuvintele. ‘O, dacă ai fi cunoscut, măcar în această zi, lucrurile care ți-ar fi adus pacea! Însă acuma ele sunt ascunse de ochii tăi.’” Review and Herald, April 18, 1893 (vol 3, p 39, col 2).

Trupul bisericii a trecut limita de reîntoarcere, și sentința irevocabilă a cerului a fost pronunțată. Timpul de probare s-a închis pentru biserică în plină zi, mântuirea a devenit o lucrare individuală, însă majoritatea membrilor au continuat să se țină de biserică pentru salvarea lor.

Cu tot cece am învățat până acuma, a fost Ierusalimul Babilon? Da.

“Babilonul este deasemenea acuzat cu păcatul unei legături ilegale cu ‘împărații pământului.’ A fost prin depărtare de Domnul, și alianța cu cei păgâni, că **biserica Iudaică a devenit o desfrânată** ...” Great Controversy, p 382.

Astfel biserica Iudaică a devenit o desfrânată a Babilonului.

“După ce a vorbit despre sfârșitul lumii, Isus venind înapoi în Ierusalim, cetatea care a stat în mândrie și aroganță, spunând: **‘Sed ca împărăteasă și nu voi ști ce este tânguirea.’** (Vezi Apocalipsa 18:7).” Selected Messages, book 3, p 417. (Vezi deasemenea Review and Herald, December 7, 1897, vol 3, p 523, col 2).

Apocalipsa 18:7 este o descriere al Babilonului! Astfel vedem că biserica care o dată a fost aleasă de Dumnezeu a devenit Babilon, și poporul ei a fost numărat cu Babilonul. Orice organizație religioasă care se depărtează de Dumnezeu și care se unește cu lumea, care-l pune pe om și îl înalță în poziția lui Dumnezeu, legând voința și conștiințele altora de ei înșiși și făcând pe oameni sclavii sau robii oamenilor, este Babilon (vezi Testimonies to Ministers, p. 361).

Hristos a încercat să expună toate poruncile făcute de oameni, toate obiceiurile și tradițiile, și toate ideile preconceptuate care a ținut adevărul Său prețios de a penetra prin tot acest gunoi care le-a învăluit inimile. El a dorit să le spargă ogorul necultivat și neroditor al inimii lor, pentru a le ara pământul inimii pentru ca semințele adevărului să prindă rădăcină, să fie udate și să crească – producând o creatură nouă după imaginea lui Dumnezeu.

Însă acest proces niciodată n-a putut să i-a loc, și mântuirea n-a putut să fie asigurată în timp ce poporul a rămas de bună voie în robia unei biserici babiloniene și conduceri corupte. Nici un adevăr n-ar fi putut să aducă mântuire sub această influență. Nici o naștere din nou sau o experiență al unui creștin născut din nou nu s-ar fi putut întâmpla în timp ce oamenii au rămas în Babilon în mod fizic sau spiritual. Ei au trebuit să se separe de Babilon în mod fizic, și să renunțe la orice eroare sau doctrine false înalțate în Babilon înainte ca sămânța să poată crește producând un copil după imaginea lui Dumnezeu.

Hristos a știut prea bine experiența lui Avram și Sarai în țara Babilonului. În timp ce au fost în mod fizic în țara Ur din Caldea sau Babilon, Sarai a fost stearpă. Ea n-a putut să rămână însărcinată pentru a aduce un copil după imaginea lui Dumnezeu **până când ei n-au ascultat să fugă din Babilon**. Dumnezeu a spus în Geneza 12:1:

“Teși din țara ta (Babilon), din rudenia ta, și din casa tatălui tău, și vino în țara pe care ți-o voi arăta.”

Atât Avram cât și Sarai au trebuit să asculte de chemarea lui Dumnezeu pentru a se separa fizic de toate cunoștințele, nemurile și chiar familia lor apropiată care au ales să rămână în Babilon, înainte ca Sarai să rămână însărcinată cu sămânță pentru a produce un copil nou după imaginea lui Dumnezeu. Și la fel este și cu noi! Nici o naștere din nou sau o experiență a nașterii din nou nu se va întâmpla atâta timp cât suntem în Babilon fie fizic sau în mod spiritual, și suntem sub robia oamenilor.

Hristos a încercat să facă pe oameni să realizeze că templul adevărat a lui Dumnezeu sau biserica Sa, unde El și Tatăl doresc să stăpânească, nu este într-o clădire sau o structură făcută de mâini omenesti, ci este în inima și mintea oamenilor. Acolo este unde Dumnezeirea dorește să stăpânească, într-un templu făcut de mâinile lui Dumnezeu și nu de cele omenesti, în fiecare dintre noi. Dumnezeirea dorește să locuiască în interiorul oamenilor.

“Și am auzit un glas tare, care ieșea din scaunul de domnie, și zicea: ‘Iată cortul [templul] lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu Însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor.’” Apocalipsa 21:3.

Cuvântul grecesc pentru “cu” înseamnă uniune, sau fiind împreună. Astfel templul lui Dumnezeu este unit cu oameni, și El va locui cu ei sau în mijlocul lor, fiind Dumnezeul lor și ei fiind poporul Lui. Astfel templul lui Dumnezeu format din poporul Său, este unde Dumnezeu dorește să locuiască și să stăpânească în mijlocul lui. (Vezi Evrei 3:6).

La fel este cu textul din 2 Corinteni 6:16. Cuvântul grecesc pentru “în” înseamnă pe lângă, în jur, între, sau cu. Și Dumnezeu ne spune:

“Căci noi suntem templul Dumnezeului celui viu, cum a zis Dumnezeu: ‘Eu voi locui și voi umbla în mijlocul lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu.’” (vezi deasemenea Exodul 25:8, 29, 45-46; Numeri 5:3, 14:42; Deuteronom 23:14; Psalmii 46:5, 132:13-14, 140:13; Isaia 12:6, 57:15; Ieremia 14:9; Ezechiel 43:9; Osea 11:9; Ioel 2:27; Țefania 3:15, 17; Zaharia 2:5, 10, 8:3; Matei 18:20).

Poporul lui Dumnezeu trebuie să fie modelat și potrivit ca și pietrele care formează templul spiritual a lui Dumnezeu – reflectând lumina adevărului Său prin ei. Și Domnul dorește să locuiască în mijlocul acestui templu, cu sau în mijlocul pietrelor sau al poporului Său. El dorește să stăpânească și să umble în mijlocul copiilor Lui credincioși – biserica Lui credincioasă.

“Frații și surorile mele, observați că Dumnezeu are un popor, un popor ales, biserica Sa, pentru a fi a Lui, fortăreața Sa pe care El o ține într-o lume lovită de păcat și revoltă; și El a intenționat ca nici o autoritate să nu fie cunoscută în ea, nici o lege să nu fie recunoscută de ea, ci doar a Lui.” Testimonies to Ministers, p. 16.

Acuma vă rog să ascultați cu atenție pentru a vedea pe cine consideră Dumnezeu a fi biserica Sa.

“Sufletul care este supus lui Hristos devine fortăreața Sa pe care El o ține într-o lume revoltată, iar El intenționează ca nici o autoritate să nu fie cunoscută în el ci doar a Sa.” Desire of Ages, p 324.

El dorește să locuiască în fiecare dintre noi – făcându-ne inimile ferme și fiind în siguranță ca o fortăreața asupra adevărului și cuvântului Său. De aceea Ieremia a proclamat: “...și Ierusalimul să fie în inimile voastre” (Ieremia 51:50). Sau lăsați ca Dumnezeu să stăpânească și să vă conducă gândurile prin cuvântul Său.

“Pacea lui Hristos la care ați fost chemați, ca să alcăuiți un singur trup, să stăpânească în inimile voastre, și fiți recunoscători. Cuvântul lui Hristos să locuiască din belșug în voi în toată înțelepciunea. Învățați-vă și sfătuiți-vă unii pe alții cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești, cântând lui Dumnezeu cu mulțumire în inima voastră.” Coloseni 3:15-16 (vezi deasemenea Psalmii 119:11).

Însă Dumnezeu nu poate să locuiască cu noi, stăpânind în inimile noastre și făcându-ne parte al bisericii Lui, cu sufletul nostru ca fortăreața a Sa într-o lume revoltată, atâta timp cât voința și conștiința noastră este în robia și controlul altei ființe umane, și când suntem în mod fizic în Babilon.

Ce au crezut babilonienii din timpul lui Daniel? Ei au crezut și au învățat că Dumnezeu nu locuiește cu noi sau în mijlocul ființelor umane – sau în mijlocul poporului Său (vezi Daniel 2:11). Liderii bisericii Iudaice au învățat aceiași învățătură babiloniană că Dumnezeu nu locuiește cu oameni în mod individual, ci doar că Dumnezeu locuiește doar într-o structură a bisericii. Atâta timp cât ei au putut să țină pe oameni privind la biserică, făcând to ce au putut pentru a-i face să suporte și să susțină acea clădire nepătată și bine reparată, în timp ce au refuzat să învețe pe oameni să facă tot ce pot pentru a a-și pregăti templul sufletului lor, păstrându-l nepătat și bine reparat pentru ca Dumnezeu să poată locui în ei, ei au legat pe oameni de biserică pentru totdeauna, fără speranța de a reflecta imaginea lui Dumnezeu în mod perfect.

Însă poporul a fost orb la situația lor, astfel că Hristos a trebuit să le arate în mod clar unde au stat. Hristos a avertizat pe popor în adevăr că biserica lor fără Dumnezeu, sau că muntele lor glorios și sfânt vor fi distrus în dreptate și că nimeni n-o va putea să-l salveze. Hristos a adunat afară cât de mulți a putut de la influența distrugătoare, pentru ca să-I poată învăța adevăruri mai mari, iar aceștia la rândul lor să poată să învețe aceste adevăruri prețioase și pe alții adunându-i afară de acea influență distrugătoare, pentru a deveni o parte al bisericii adevărate a lui Dumnezeu.

Hristos le-a arătat clar că Dumnezeu locuiește și că stăpânește în interiorul poporului Său, și că a descoperit pe Dumnezeu în umanitatea sa căzută pe care El a luat-o asupra Sa.

“Și fără îndoială, mare este taina evlaviei ... Celce a fost arătat în trup ...” 1 Timotei 3:16.

Și deasemenea este privilegiul și onoarea noastră să manifestăm pe Dumnezeu prin viața noastră lumii, prin a trăi adevărul care este plantat în noi.

Însă marea majoritate al oamenilor au rămas în lanțurile sclaviei unei conduceri corupte și al bisericii Babilonului. Casa lor, întreaga lor biserică și organizație – incluzând toate sinagogile lor de-a lungul lumii – a fost declarată a fi pustiită. Prezența lui Dumnezeu a fost retrasă pentru totdeauna de la templul lor, niciodată să nu se mai întoarcă. Timpul de probare pentru biserică s-a închis.

De aici înainte biserica Iudaică a devenit o structură al Babilonului părăsită de Dumnezeu. A fost imposibil să se pocăiască, niciodată n-a mai putut să aibe o trezire și reformare în mijlocul ei pentru Dumnezeu. Sentința cerului a fost pronunțată asupra lor. Ei au ales pe Satana ca lider al lor în locul lui Hristos, și de aici înainte ei au urmat planul de reformare a lui Satana până la sfârșitul amar, amar. Cu toate acestea majoritatea membrilor au crezut că biserica a urmat încă pe Dumnezeu și că Dumnezeu a fost încă în mijlocul ei.

Hristos a încercat să le deschidă ochii pentru a-i învăța că “după roadele lor îi veți cunoaște” (Matei 7:20) – sau că doar pomii buni aduc roade bune, și pomii corupți roade rele. Însă nici acest adevăr clar nu le-a putut deschide ochii oamenilor spre ceace biserica și liderii lor au făcut.

Ei L-au crucificat pe Hristos, au persecutat și au omorât pe urmașii Lui care au refuzat să facă parte din sistemul lor corupt și/sau să se supună autorității lor. Ei au persecutat pe aceia care au refuzat să-și permită voința și conștiința lor să fie pusă înapoi sub sclavia omului după ce Hristos le-a eliberat-o.

Însă cum au putut liderii bisericii și fariseii (sau clasa conservativă cu suport independent) să păstreze pe majoritatea oamenilor să se țină de de biserica coruptă, în timp ce chiar și armatele romane au mărșăluit înaintea ei pentru a-i distruge?

“... în prezumția lor oarbă și blasfemitoare instigatorii [liderii bisericii] acestei lucrări drăcești au declarat în mod public că ei n-au avut nici o frică că Ierusalimul va fi distrus, pentru că a fost cetatea lui Dumnezeu. Pentru a-și asigura puterea și cu mai multă fermitate, ei au mituit profeți falși să proclame, chiar și atunci când legiunile romane au asediat **templul, că oamenii au trebuit să aștepte pentru scăpare de la Dumnezeu.**” Spirit of Prophecy, vol 4, p 30-31.

Unde le-au spus acești profeți falși oamenilor să aștepte pentru Dumnezeu să-i salveze? Exact în acea biserică părăsită de Dumnezeu al Babilonului. Chiar unde liderii bisericii ar putea să aibe cea mai mare putere și control asupra minților și voințelor lor, astfel păstrându-i în robie.

E ca și cum aș putea auzi acești profeți falși proclamând: “biserica nu e Babilon.” Nu va fi distrus, pentru că merge înainte [cu alte cuvinte, nu va cădea]. Aceasta este biserica lui Dumnezeu, și Dumnezeu este cu noi, iar noi avem adevărul.” Au avut acești angajați ai lui Satana succes în lucrarea lor drăcească? Din nefericire, ei au fost plini de succes.

“**Până la sfârșit**, mulțimile au crezut cu tărie că Cel prea Înalt Se va interpune pentru învingerea dușmanilor lor

“Toate predicțiile date de Hristos în ce privește distrugerea Ierusalimului au fost împlinite până la literă ... Nici un creștin n-a pierit la distrugerea Ierusalimului.” Spirit of Prophecy, vol 4, p 31-32.

Dacă nici măcar un creștin n-a pierit la căderea bisericii, atunci toți urmașii adevărați ai lui Isus s-au separat de ea înainte ca aceasta să se întâmple. Însă majoritatea au ales să rămână orbi și sub robia conducerii lor corupte, și au ales să rămână acolo până la moartea lor în templul care o dată a fost favorizat.

Ei au ales de bună voie să nu asculte de porunca lui Hristos de a se separa de bunăvoie și să fugă din Ierusalim (vezi Matei 24:15-18, Marcu 13:14-16, Luca 21:20-22, și Spiritul Profeteției, vol 4, p 32, 38). De aceea ei nu au fost cu adevărat urmașii lui Hristos sau creștini. Prin alegerea lor de a neasculta, ei și-au pierdut sufletele prin a se ține cu tărie de biserica părăsită de Dumnezeu care devenise o parte al Babilonului. Însă ei au crezut că ei au ascultat de Dumnezeu prin a rămâne în ea, și ce înșelăciune mare a fost aceasta. Aceasta i-a costat viața lor.

“Mai mult de un milion de oameni au fost uciși ...” Spirit of Prophecy, vol 4, p 36.

S-a găsit că a fost mai ușor să stea în Babilon decât s-o părăsească de bunăvoie.

Tot prin ceace am trecut a fost doar istorie. Însă aduceți-vă aminte după cum am citit mai devreme că **Advenștii de ziua a Șaptea vor trece prin aceleași experiențe!**

Sora White chiar ne-a spus în (Mărturii) Testimonies, vol 5, p 160, și în alte 18 ocazii doar în volumul 5 că biserica AZȘ și membrii ei repetă aceeași istorie al bisericii Iudaice (vezi Testimonies, vol 5, p 72, 75, 76, 77, 84, 94, 99, 217, 226, 258, 297, 456, 535, 601, 689, 690, 710, 728). Iar noi am descoperit că Ierusalimul a devenit Babilon!

Sora White ne arată și mai clar în Testimonies, vol 8, p 67-68, declarând că Ierusalimul va fi o reprezentare al bisericii AZȘ dacă va urma pe pașii lui! Iar noi vedem această istorie tristă fiind repetată iarăși și iarăși în biserică. Ea chiar i-a avertizat pe oameni în anul 1887.

“Noi avem **mai mult să ne temem din interior decât din afară**. Piedicile pentru putere și succes sunt mult mai mari din biserică decât din lume.” Review and Herald, March 22, 1887 (vol 2, p 121, col 2).

Cu doi ani mai târziu ea a spus:

“Nu uitați că cele mai periculoase capcane pe care Satana le-a pregătit pentru biserică vor veni prin membrii ei însăși ...” Testimonies, vol 5, p 477 (1889).

Așadar, unde ar trebui ca advenștii să se uite din 1889 după capcanele cele mai periculoase pregătite de Satana pentru a-i prinde? Sunt din lume sau de la celalalte biserici după cum am fost învățați? Nu. Este exact din interiorul bisericii AZȘ și de la urmașii ei și cei care o susține.

Sora White chiar avertizează poporul nostru în mod explicit unde le putem găsi. Dânsa scrie în Testimonies to Ministers, p. 409, că **acești agenți ai lui Satana vor fi găsiți în biserica AZȘ, stând la amvoanele bisericii, predicând minciuni și înșelăciuni poporului nostru Adventist.** Repetarea exactă al istoriei cu liderii iudei înșelând și conducând pe poporul lor la distrugere de la amvoanele și bisericile lor, învățându-i doctrine false și făcându-i să se țină de acea biserică părăsită de Dumnezeu al Babilonului.

Deoarece biserica AZŞ repetă istoria bisericii Iudaice, și deoarece ei reprezintă Ierusalimul, ce vom face cu pretinderea că biserica AZŞ nu este Babilon și că niciodată nu va fi, că majoritatea instituțiilor cu suport independent, împreună cu conducerea bisericii pretind aceasta? Această declarație conduce pe oameni în mod greșit și este o minciună deoarece dânsa niciodată nu a spus un asemenea lucru. Haideți să ne uităm la istoria acestui subiect al Babilonului pentru a vedea dacă putem să dăm confuzia la o parte care astăzi merge înainte.

Sora White a scris în anul 1861:

“Mi s-a arătat că unii s-au temut că bisericile noastre vor deveni Babilon dacă ei se vor organiza; însă aceia din Centrul New York au fost un Babilon perfect, confuzie.” Testimonies, vol 1, p 270.

Sora White a declarat că bisericile AZŞ din New York au fost Babilon pentru că ele s-au potrivit cu descrierea acesteia. Așadar, nu lăsați pe cineva să vă spună că sora White niciodată n-a numit biserica AZŞ fiind Babilon!

Biserica într-adevăr s-a organizat pentru scopul de a lucra în mod ordonat în anul 1863, și pentru scopul de a poseda proprietate în numele bisericii, în loc să fie în numele unui om individual. Deasemenea au ales un președinte al Conferinței Generale, însă lucrarea sa nu a fost pentru scopul de a controla întreaga biserică, ca într-o structură al unei biserici ierarhiale unde omul controlează pe oameni, ci el a fost ales doar pentru scopul de a mânui afacerile bisericii. Astfel, această organizație din 1863 a fost adusă nu sub o formă ierarhială, ci sub un format de organizație simplă pentru scopul de a înainta lucrarea [în ordine și disciplină].

“Organizație simplă și ordine în biserică sunt arătate în Scripturile Noului Testament, iar Domnul a orânduit aceasta pentru unitatea și perfecțiunea bisericii.” Loma Linda Messages, p 816.

“Biserica lui Hristos este organizată pentru scopuri misionare.” Review and Herald, September 12, 1907 (vol 5, p 358, col 1).

Astfel orice altceva este făcut decât pentru “scopurile misionare,” sau departe de la o “organizație simplă,” este un pas mai departe de a fi biserica lui Hristos, și va conduce la rebeliune împotriva lui Dumnezeu și al adevărului Său, pentru a aduce conștiințele și voința altora sub sclavia oamenilor. Și dacă se continuă pe această cale, biserica va deveni Babilon.

Au pășit liderii bisericii AZŞ jos de pe platforma unei “organizații simple al bisericii”, rebeliundu-se împotriva lui Dumnezeu și lepădând adevărul Său, și începând să controleze pe oameni? Da.

În 1888, majoritatea liderilor bisericii AZŞ au urmat pentru George Buttler, care atunci a fost președinte al C.G., în refuzarea adevărului prețios a lui Dumnezeu care le-a fost trimis la sesiunea C.G. în Minneapolis (vă rog să citiți [Mărturii Selectate] Selected Messages, book 1, p 234-235; și [Mărturii pentru Predicatori] Testimonies to Ministers, p. 467-468 [paginile nu corespund din limba engleză]).

Dumnezeu în îndurarea Sa a trimis liderilor bisericii o solie prețioasă de adevăr. El a trimis doctrina Sa pură, sau solia ploii târzii al neprihănirii lui Hristos – Hristos în voi nădejdea slavei. Dacă învățăturile lui Hristos și cuvântul Său nu sunt văzute ca trăind în viața ta, este acolo vreo speranță de slavă? Nu! Este acolo o speranță de biruință al oricărui păcat și reflectând imaginea lui

Hristos în mod perfect, fără ca învățăturile și cuvântul Său să fie în interiorul tău? Nu! Aceasta este ceea ce Dumnezeu a dorit ca liderii noștri să poată vedea și să înțeleagă, însă ei au refuzat să vadă și au ales mai degrabă întunericul, refuzând această doctrină pură al ploii târzii trimisă de Dumnezeu.

Și deoarece ei au refuzat adevărul, că locuința și templul lui Dumnezeu este cu poporul Său adevărat și că voința Sa a trebuit să fie factorul conducător în gândurile lor – astfel împuternicindu-i să biruiască orice păcat și să trăiască o viață perfectă – atunci ei au acceptat și au început să învețe pe poporul nostru că Dumnezeu nu locuiește în oameni. **Ei au început să facă exact ceea ce liderii bisericii Iudaice au făcut prin a-i face pe oameni să susțină biserica și făcându-i să-și ațintească ochii asupra ei, în loc să-și ațintească ochii asupra lui Dumnezeu și făcând tot ce pot pentru a-și curăți sufletul pentru ca Dumnezeu să-I facă parte al bisericii Sale și să poată locui în mijlocul lor.**

Ellen White împreună cu Jones și Waggoner, au încercat tot ce au putut să facă pentru a face conducerea să vadă aceasta, pentru a-și schimba mințile și să se întoarcă de pe calea rebeliunii și apostaziei – de la lepadarea lui Dumnezeu și al adevărului Său pe care ei l-au ales – ceea ce i-ar conduce direct în Babilon. (Pentru o înțelegere mai clară a ceea ce s-a întâmplat în 1888 la Minneapolis, vă rog să scrieți pentru a primi pamfletul “Urâciunea Pustiirii și Istoria Bisericii” la adresa dăruită în fața acestui pamflet).

A continuat conducerea bisericii AZȘ în rebeliunea ei împotriva lui Dumnezeu și al soliei acestui adevăr? Da. În 1891 liderii AZȘ au trimis pe profeta noastră în Australia pe data de 12 Septembrie, 1891. Însă au trimis-o ei în Australia pentru scopul de a răspândi evanghelia, sau să “se scape de ea”?

Robert Olsen care atunci a fost directorul Bibliotecii scrierilor serei White [White Estates], a tipărit o hârtie pe data de 2 Iulie, 1986 în care el comentează despre acest subiect – astfel încât nu se poate să devenim mai oficiali decât această declarație. El spune la pagina 2:

“În 1891 liderii bisericii noastre s-au scăpat de Ellen White prin a o trimite în Australia.”

Astfel conducerea bisericii AZȘ au continuat rebeliunea și apostazia ei împotriva lui Dumnezeu! Însă au reușit ei să-i țină gura închisă prin a o trimite în Australia așa încât ea să nu mai poată să-i mustre pentru că ei au luat control asupra inimii bisericii depărtând-o de Dumnezeu? Nu. Chiar înainte ca ea să fi ajuns în Australia, în timp ce a fost încă pe ocean, le-a scris înapoi spunând:

“Lumea nu trebuie să fie introdusă în biserică, și căsătorită cu biserica, formând o legătură de unitate. Prin aceste mijloace biserica va deveni într-adevăr coruptă, și după cum s-a spus în Apocalipsa, ‘o închisoare al oricărei păsări necurate și urâte’ ...

“Și când oameni din pozițiile cele mai înalte nu fac nici o diferență între cei care îi slujesc lui Dumnezeu și cei care nu-I slujesc, ei arată că ochii lor nu sunt cu totul spre slava lui Dumnezeu; de aceea întregul lor trup este plin de întuneric

“Noi nu trebuie să formăm legături nefsante cu prietenii lumii; pentru că Dumnezeu a pronunțat blestemul Său asupra tuturor acestor uniuni Puterea întunericului și-a pus deja amprenta și superscripția asupra lucrării care ar trebui să stea înainte nepătată, nepoluată, de planurile șirete ale lui Satana Vai va fi de cel care nu are înțelepciune de sus, ci de jos!” Testimonies to Ministers, p. 265, 273, 277.

Sora White a scris că dacă biserica AZȘ se căsătorește cu lumea formând o legătură de unitate, că biserica va deveni o închisoare de orice pasăre necurată și urâtă. Unde este această propoziție în

Apocalipsa? În Apocalipsa 18:2 – descriind Babilonul! Astfel sora White a scirs în 1891 că dacă biserica AZŞ se uneşte cu lumea, ea va deveni Babilon! Cum se poate că doar prin a fi unit și căsătorit cu lumea să transforme biserica în Babilon?

Cu cine este biserica lui Hristos căsătorită? Ea e căsătorită cu Hristos. Acuma, dacă o femeie căsătorită se depărtează de soțul ei și se unește cu altul, ce devine ea? O desfrânată. Pe scurt, sora White a avertizat că dacă biserica AZŞ, care este căsătorită cu Hristos, se depărtează de El și se unește sau se căsătorește cu lumea, ea devine o desfrânată al Babilonului descrisă în Apocalipsa 18.

Acuma, în 1893, un om numit A.W. Stanton împreună cu alții, au pus împreună o broșură în care au numit biserica AZŞ Babilon în acel timp. Biserica AZŞ în acel timp încă nu se căsătorise cu lumea, și Dumnezeu nu le dăduse această solie, astfel responsabilitatea a fost pusă în înțelepciunea și judecata lor omenească pentru a denunța biserica fiind astfel.

Sora White le-a spus clar că această solie în 1893 a fost de la Satana, și că Stanton a fost înșelat. Unde a fost Stanton înșelat? Dumnezeu Însuși nu a declarat biserica AZŞ a fi o desfrânată al Babilonului, însă Stanton a declarat-o oricum. Stanton a folosit înțelepciunea sa mărginită și judecata sa greșită pentru a face astfel. El nu a avut un “așa zice Domnul” cu care să se susțină. Sora White i-a spus că el a folosit responsabilitatea sa individuală, și că el a fugit înaintea Domnului, înainte ca Domnul să-l fi trimis (vezi Testimonies to Ministers, p. 41, și 51). Oricând noi folosim înțelepciunea și judecata noastră omenească fără un “așa zice Domnul” ca temelie noastră, noi suntem în mare încurcătură.

De ce a înșelat Satana pe Stanton în a folosi acest an 1893 pentru a numi biserica AZŞ Babilon? Am găsit două motive.

1. Stanton a fost înșelat să creadă că așa cum a fost nevoie de 49 de ani literali pentru a reconstrui templul lui Dumnezeu după ce a fost distrus în vechime, tot așa va fi nevoie de 49 de ani literali pentru a forma templul lui Dumnezeu, sau cei 144.000 din biserica AZŞ (vezi pag. 23 din pamfletul său). Astfel Stanton a luat 49 de ani literali, sau un ciclu de Jubileu, și l-a aplicat în ziua lui în mod literal, iar el astfel a fost înșelat tare rău în această privință.

2. Timpul de înviore al ploii târzii începuse să cadă asupra unora din membrii bisericii, și pentru a încerca să oprească aceasta de a crește în marea strigare, Satana a ridicat strigarea că biserica AZŞ a fost Babilon.

“Cum se face că aceste pamflete denunțând că Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea este Babilon au fost răspândite peste tot, în acel timp când biserica a primit din coborârea Duhului lui Dumnezeu? ... care se bucură de un timp de înviore?” Testimonies to Ministers, p. 23.

Rezumând ceea ce am învățat, în 1893 Stanton împreună cu alții, fără ca Domnul Însuși să denunțe biserica AZŞ ca fiind o desfrânată al Babilonului, a mers înaintea Domnului, înainte ca Domnul să-l fi trimis, și prin înțelepciunea și judecata sa failibilă și greșită a declarat biserica a fi Babilon în 1893, fără un “așa zice Domnul” pentru a-l susține. Satana i-a înșelat în a aplica iarăși cei 49 de ani literali din ciclul Jubileului în timpul său. Satana a încercat să oprească ploaia târzie de a cădea într-o mai mare măsură prin a lucra prin liderii bisericii AZŞ în a încerca să țină pe poporul nostru cât și lumea de a înțelege și a accepta solia neprihănirii lui Hristos (vezi Selected Messages, book 1, p 234-235; Testimonies to Ministers, p. 467-468).

Satana și-a pregătit și și-a îndeplinit înșelăciunile sale în mod viclean atât în biserică prin conducere, cât și în afara bisericii prin Stanton și alții, în ordine pentru a prevenii solia prețioasă a

adevărului lui Dumnezeu de a fi plantată în inimile poporului nostru – producând o creatură nouă în Hristos Isus. Satana, prin agenții săi, a fost plin de succes, iar ploaia târzie al doctrinei pure a lui Dumnezeu a fost oprită, și Mântuitorul nostru binecuvântat și îndurător a refuzat să vină deoarece poporul Său n-a fost gata.

Ascultați la ceace are să ne spună Domnul despre această întreagă situație:

“Luați aminte ceruri și voi vorbi; ascultă pământule, cuvintele gurii mele. **Ca roua să curgă învățăturile mele**, ca roua să cadă cuvântul Meu, ca ploaia repede pe verdeață, ca picăturile de ploaie pe iarbă!” Deuteronom 32:1-2.

Doctrina pură a adevărului lui Dumnezeu care cade asupra urechilor și inimilor poporului, înviorează sufletele acelor care îl acceptă. O nouă creatură în Isus Hristos este produsă, una care reflectă imaginea lui Hristos în mod perfect, și rezultatul acesteia va conduce la proclamarea acestui adevăr pur a lui Dumnezeu care va crește în marea strigăre al neprihănirii lui Hristos. (Pentru mai multă informație asupra acestui adevăr, vă rog să scrieți pentru pamfletul “**Ultima Solie de Îndurare**” la adresa dăruită în față acestui pamflet).

“Căci voi vesti numele Domnului. Dați slavă Dumnezeului nostru! El este Stânca; lucrurile Lui sunt desăvârșite, căci toate căile Lui sunt drepte; El este un Dumnezeu credincios și fără nedreptate, El este drept și curat.” Deuteronom 32:3-4 (vezi deasemenea Isaia 55:10-13).

Însă ce au făcut liderii cu această solie de învioreare? Ce au făcut ei cu această doctrină pură a neprihănirii lui Hristos? Ei “au părăsit pe Dumnezeu, Ziditorul lui, au nesocotit Stânca mântuirii lui.” Deuteronom 32:15.

“El îi zicea [bisericii AZȘ]: ‘Iată odihna; lăsați pe cel ostenit să se odihnească; iată locul de odihnă!’ Dar ei n-au vrut să asculte.” Isaia 28:12.

Satana a prevenit cu ingeniozitate căderea soliei lui Dumnezeu al doctrinei pure al neprihănirii lui Hristos în mare măsură asupra poporului prin conducerea bisericii AZȘ, **iar Satana va încerca să facă aceasta iarăși și iarăși.**

Majoritatea Adventiștilor de ziua a Șaptea cred și au fost învățați că deoarece sora White a spus că biserica AZȘ n-a fost Babilonul căzut, sau că n-a făcut parte deloc din Babilon **în 1893**, că aceste declarații sunt valabile pentru totdeauna, și că biserica AZȘ nu poate niciodată să devină Babilon—indiferent cât de coruptă va deveni. Ei fac declarațiile sorei White în promisiuni necondiționate al favorii continue a lui Dumnezeu cu sau fără ascultare. Însă este aceasta ceace sora White ne spune? Nu!

Fiecare mărturie pe care o veți găsi unde sora White spune să nu declarăm biserica AZȘ a fi Babilon, **se găsește doar în anul 1893!** Nu există alte mărturii fie înainte sau după care să spună să nu declarăm biserica a fi Babilon. Ceeace sugerează foarte clar că **aceste mărturii au fost scrise în forma timpului prezent.**

De fapt, sora White chiar spune aceasta în Testimonies to Ministers, p. 50, că “există doar o singură biserică (AZȘ) în această lume care **în timpul prezent**” nu trebuie să fie denunțată a fi Babilon.

Astfel aceste mărturii au fost scrise având în vedere doar anul 1893 în minte, iar acestea ar continua să fie adevărate atâta timp cât biserica va continua să umble pe calea credințioșiei și ascultării de Dumnezeu și de voința Sa descoperită. **Promisiunile lui Dumnezeu sunt întotdeauna condiționate** pe baza că poporul Său va rămâne credincios și ascultător voinței Lui, și când o persoană sau o biserică refuză să rămână adevărată lui Dumnezeu, ei nu au dreptul să aștepte ca Dumnezeu să continue să-i țină de la cădere și să-I protejeze ca aleșii Lui.

“Toate promisiunile lui Dumnezeu sunt făcute pe condiții.” Faith and Works, p 47.

Deasemenea în anul 1893 într-un articol publicat în articolele din Review and Herald, sora White a dovedit cece noi am discutat și chiar ne face o listă cu tot felul de fraze pe care dânsa le-a folosit deasemenea pentru a se referi la Babilon.

“Cum îndrăznește omul muritor să-i judece și să numească biserica o desfrânată, Babilon, o peșteră de tâlhari, o colivie de orice pasăre necurată și urâtă, locuința dracilor ... Domnul a avut o biserică din acea zi (timpul apostolic) prin toate scenele schimbătoare ale timpului până'n timpul prezent, 1893.” Review and Herald (RH), November 8, 1956 (vol 6, p 515).

Astfel, atât Dumnezeu cât și sora White consideră că a numi biserica AZȘ o desfrânată, sau o colivie de orice pasăre necurată și urâtă, etc., este la fel ca și când am numi-o Babilon! (Alte denominațiuni sunt deasemenea o colivie de orice pasăre necurată sau Babilon, vezi Testimonies, vol 4, p 13).

În 1893 biserica AZȘ încă nu s-a depărtat cu totul de Hristos unindu-se cu lumea, împlinind condițiile necesare pentru a fi convertită într-o desfrânată a Babilonului după cum sora White a avertizat în mărturia din 1893.

Niciunde în scrierile sorei White nu găsim ca dânsa să fi promis că în mod necondiționat biserica AZȘ niciodată nu va deveni Babilon! Doar în anul 1893 biserica încă nu se unise pe deplin cu lumea, și acesta este motivul pentru care dânsa a scris că “în timpul prezent” nu numiți biserica Babilon. Și pentru ca poporul nostru să nu devină confuz asupra acestui subiect vital, dânsa a scris doi ani mai târziu în 1895.

“Lumea nu trebuie să fie introdusă în biserică și căsătorită cu biserica. **Prin unirea cu lumea biserica va deveni coruptă, ‘o colivie de orice pasăre necurată și urâtă.’** Obiceiurile lumii nu trebuie să aibe loc; pentru că ele vor fi o ușă deschisă prin care prințul întunericului va găsi acces, iar linia de demarcație va fi de nedistinsă între cel care îi servește lui Dumnezeu și cel care nu-I servește Forțele satanice sunt în mod continuu la lucru prin lume, și este obiectivul lui Satana pentru a aduce biserica și lumea într-o părtășie apropiată așa încât țintele lor, spiritul lor, principiile lor să se armonizeze ...” Review and Herald, February 26, 1895 (vol 3, p 233, col 2).

Iarși dânsa a subliniat că dacă biserica AZȘ se depărtează de Hristos și se unește cu lumea, atunci biserica va deveni o colivie de orice pasăre necurată și urâtă, sau o desfrânată a Babilonului după cum se găsește în Apocalipsa 18!

Așadar, întrebarea care trebuie să fie pusă este aceasta: “s-a depărtat biserica AZȘ de Hristos Soțul ei, unindu-se cu lumea, astfel comițând desfrâu? A urmat ea planul lui Satana pentru a se armoniza împreună cu ea? Din nefericire, da.

“Linia de demarcație dintre cei lumești și mulți preținși creștini este aproape nedistinctă. Mulți care au fost o dată Adventiști serioși se conformează lumii – practicilor ei, obiceiurilor ei,

egoismului ei. În loc să conducă lumea să dea ascultare lui Dumnezeu, biserica se unește tot mai mult cu lumea în încălcare. **Zilnic biserica se convertește după lume.**” Testimonies, vol 8, p 118-119 (Vezi Christ’s Object Lessons, p 315-316).

“Puterea centrală a pământului este un demon. Tronul său este în mijlocul lumii, unde ar fi trebuit să se vadă tronul lui Dumnezeu. **El a fost patronizat de biserică, pentru că biserica s-a conformat după lume, trăind în încălcarea Legii sfinte a lui Dumnezeu.**” This Day With God, p 28 (1900).

“Biserica a luat lumea în părtășia ei, și i-a dăruit afecțiunile ei dușmanilor sfințirii. Biserica și lumea stau în același loc în încălcarea Legii lui Dumnezeu. Biserica preferă să se asimileze cu lumea în loc să se separe de obiceiurile și vanitățile ei.” Manuscript 44, 1900 (Last Day Events from the Letters and Manuscripts of E.G. White, p. 55).

Din neferifire, biserica s-a depărtat de Hristos și s-a unit cu lumea, așa cum a făcut biserica Iudaică. Acuma ascultați cu atenție la ceea ce a avut de avertizat sora White.

“Prin alegerea lumii și al atracțiilor ei, ei se divorțează de Dumnezeu.” Review and Herald, July 13, 1897 (vol 3, p 481, col 1).

Trupul colectiv al Adventismului nu mai este un popor separat și distins pentru Dumnezeu. Linia de demarcație nu se mai poate distinge. Biserica a ales să se conformeze, să se convertească și să se armonizeze cu Satana și cu lumea. Această femeie L-a părăsit pe Hristos Soțul ei și prima ei iubire, și de bunăvoie și-a oferit afecțiunile ei lui Satana. Biserica a încălcat Legea sfântă a lui Dumnezeu devenind o desfrânată!

Pentru că biserica AZȘ a ales să se unească cu lumea, ea a împlinit condițiile necesare pentru a deveni o colivie de orice pasăre necurată și urâtă sau o desfrânată a Babilonului. Și pentru că aceasta este adevărat, atunci de ce n-au auzit strigarea ridicată în 1900 că biserica AZȘ a devenit Babilon? Pentru că nimeni n-a dorit să-și ridice glasul în înțelepciunea sa failibilă și în judecata lor omenească care deseori e greșită după cum s-a întâmplat în 1893 cu Stanton. Dumnezeu Însuși va trebui mai întâi să proclame că biserica AZȘ a devenit Babilon, și ca apoi tot poporul adevărat a lui Dumnezeu să urmeze pe pașii Lui cu siguranță, proclamând la fel, și astfel ei ar avea un “așa zice Domnul” pentru a-i susține.

Unii s-ar putea să aibe o problemă numind biserica Babilon, însă nouă ni s-a spus în Testimonies, vol 4, p 615 că prietenul lui Dumnezeu aprobează ceea ce Dumnezeu aprobează, și condamnă ceea ce El condeamnă. Toți oamenii adevărați ai lui Dumnezeu își vor ridica glasul în a rosti cuvintele lui Dumnezeu. Suntem noi doritori a fi prietenul lui Dumnezeu, condamnând ceea ce El a condamnat, și dorind ceea ce El dorește? Noi toți trebuie să ne examinăm inimile în deaproape.

Astfel întrebarea rămâne: a declarat Dumnezeu Cel a tot înțelept și care nu greșește niciodată în judecată biserica AZȘ a fi o desfrânată? Da!

La Sesiunea Conferinței Generale din 1901, Dumnezeu a încercat să dea la o parte puterea stăpânitoare sau dominatoare pe care a avut-o biserica AZȘ, și care din 1890 încoace, a introdus și a folosit obiceiul de a controla și a lega voința și conștiința oamenilor. Biserica a repetat aceiași istorie pe care au avut-o iudeii în a păstra poporul lor sub sclavia oamenilor. Sub acest fel de robie nimeni nu poate obține salvare (vezi Desire of Ages, p 141).

Chiar două zile înainte ca sora White să sosească la sesiunea Conferinței Generale din 1901, ea a trimis această solie liderilor Conferinței Generale:

“Dumnezeu dorește ca aceste comitete, care au mânuit aceste lucruri atât de mult timp, să fie concediate de la datoriile lor și să aibe o șansă pentru viețile lor ... Domnul dorește ca Duhul Său să intre. El dorește ca Duhul Său cel Sfânt să fie Împărat ... Această stare prezentă trebuie să se termine ... la urmă urmi va ajunge de nimica.” Message to General Conference, April 1, 1901.

Apoi dânsa a sosit la sesiune două zile mai târziu și a spus:

“Am un interes deosebit în mișcările și deciziile care vor fi făcute la această conferință în ce privește lucrurile care ar fi trebuit să fi fost făcute cu ani în urmă ...

“Dumnezeu le-a dat [liderilor Conferinței Generale] lumină clară despre ceea ce trebuie să facă și ceea ce nu trebuie să facă, însă ei s-au depărtat de lumină ...

“Ca acești oameni să stea într-un loc sfânt pentru a fi ca vocea lui Dumnezeu pentru popor, așa cum am crezut o dată să fie Conferința Generală, acea e trecut.... Dumnezeu dorește ca aceștia să fie dați la o parte

“Dumnezeu n-a pus nici o putere împărătească [stăpânitoare] în rândurile noastre pentru a controla ...” General Conference Bulletin, April 3, 1901, p 23-26.

Puterea împărătească a bisericii AZȘ a încercat să pășească jos, iar sora White a fost foarte bucuroasă. Însă a renunțat biserica AZȘ la autoritatea și controlul lor asupra poporului nostru? Au permis ei cu adevărat Duhului Sfânt să fie Împărat și să refacă poporul nostru după imaginea lui Dumnezeu? Sau a continuat conducerea bisericii să exercite supremația lor papală asupra oamenilor, păstrându-i sub sclavie, și niciodată să nu poată reflectă pe deplin imaginea lui Dumnezeu și să fie salvat în timp ce sunt sub o asemenea influență? A fost bucuria sorei White de scurtă durată?

“Ce lucrare minunată ar fi putut să fi fost făcută pentru marele grup adunat în Battle Creek la Conferința Generală din 1901, dacă liderii lucrării noastre s-ar fi disciplinat. Însă lucrarea pe care tot cerul a așteptat s-o facă imediat ce oamenii au pregătit calea, n-a fost făcută; **pentru că liderii au închis și au barat ușa împotriva intrării Duhului Sfânt** ... Ușile au fost barate împotriva curentului ceresc care ar fi măturat tot răul... Ei s-au ridicat prin a face răul, și au spus Duhului lui Dumnezeu, **‘Mergi înapoi de data asta; când voi avea un timp mai potrivit, te voi chema.**” Battle Creek Letters, p 55-56 (Letter 123, August 5, 1902).

“Rezultatele ultimei Conferințe Generale [din 1901] a fost cea mai mare, **cea mai teribilă tristețe a vieții mele, nu s-a făcut nici o schimbare** Oamenii n-au primit Mărturiile Spiritului lui Dumnezeu...

“E un lucru periculos a lepăda lumina pe care o trimite Dumnezeu. Pentru Horazin și Betsaida binecuvântările cele mai bogate li s-au oferit. Zi după zi Prințul vieții a mers printe ei însă ei au refuzat darul ceresc, iar Mântuitorul a spus despre ei: ‘Vai de tine Horazine! Vai de tine Betsaido! Căci dacă ar fi fost făcute în Tir și Sidon minunile care au fost făcute în voi, de mult s-ar fi pocăit, cu sac și cenușă. De aceea vă spun că, în ziua judecării, va fi mai ușor pentru Tir și Sidon decât pentru voi.’

“Tot așa și astăzi asupra acelor care au avut mare lumină și evidență, însă care au refuzat să asculte de avertizările și îndemnul Domnului, **sentința cerului este pronunțată.**

“Domnul a îndurat timp îndelungat cu perversitatea lui Israel, însă timpul a venit când poporul a întrecut limitele ...” Manuscript Releases, vol 13, p 122-123 (Letter 17, January 14, 1903).

Dumnezeu a încercat să ajungă la inima bisericii AZȘ și s-o conducă la pocăință pentru a se reîntoarce la El, permițându-i să devină iarăși Soțul și Împăratul lor, în loc să aibe pe Satana ca soț și împărat. Însă liderii au refuzat, și L-au împins pe Duhul lui Dumnezeu afară din biserică, închizând și barând ușa împotriva Lui pentru ca El să nu vină înăuntru.

Cu prezența lui Dumnezeu lipsită cu totul din biserică AZȘ, Satana a luat controlul. Și în 1903 la sesiunea Conferinței Generale toată pretinderea de a urma pe Dumnezeu a fost dată la o parte, iar înaintea întregii biserici, liderii au votat să meargă direct împotriva lui Dumnezeu, să meargă direct împotriva profetei lor și să aducă înapoi puterea papală de control asupra poporului, păstrându-i orbi și în sclavia unei biserici corupte asemenea iudeilor.

Doar două săptămâni după ce biserică AZȘ a hotărât să apostazieze și să se depărteze cu totul de la Hristos, primul ei Soț, Dumnezeu Însuși, care niciodată nu greșește, a declarat biserică AZȘ a fi o desfrânată a Babilonului.

“De ce există o percepție atât de slabă al adevăratei condiții spirituale ale bisericii? N-a căzut orbirea asupra veghetorilor care stau pe zidurile Sionului? ... Cine poate să spună cu adevărat: ‘Aurul nostru este încercat în foc; hainele noastre nu sunt pătate de lume?’ Am văzut pe Instructorul nostru arătând spre hainele așa numite neprihănite. Rupându-le jos, El a arătat întinăciunea dedesupt. Apoi El (Hristos) mi-a spus: ‘Nu poți tu să vezi cum au acoperit în mod pretins întinăciunea și putreziciunea caracterului lor? **Cum a devenit cetatea credincioasă o desfrânată!** Casa Tatălui Meu este făcută într-o casă de comerț, un loc de unde **prezența și gloria divină s-au depărtat!** ...’”
Testimonies, vol 8, p 248-250 (April 21, 1903).

Dumnezeu Însuși care niciodată nu greșește, prin înțelepciunea și judecata Sa infailibilă a declarat biserică AZȘ a fi o desfrânată a Babilonului, și că prezența și slava Sa divină S-au depărtat de la organizația și biserică AZȘ. Dumnezeu nu Se mai găsește niciunde în bisericile AZȘ.

Biserică AZȘ a L-au părăsit pe Hristos și au ales să meargă în pat cu Satana, inamicul și dușmanul lui Hristos. Ei l-au ales pe Satana ca soț al lor, și ca împărat în locul lui Dumnezeu (vezi Testimonies to Ministers, p. 396).

În 1903 Dumnezeu a pronunțat biserică AZȘ și structura ei organizațională a fi o desfrânată a Babilonului, însă El nu i-a pronunțat a fi Babilonul căzut! Atât de mulți confund aceasta în mintea lor. **Mai întâi trebuie să fi Babilon înainte ca să devi Babilonul căzut!**

În istorie, bisericile protestante au fost deja Babilon “la vestirea primei solii îngerești”, care a început aproximativ în 1833-1840 (vezi Spirit of prophecy, vol 4, p 239). Însă aceste biserici n-au fost declarate a fi Babilonul căzut până’n vara anului 1844 (vezi Spirit of prophecy, vol 4, p 232)! Astfel timp de câțiva ani aceste biserici **au fost deja Babilon înainte ca să devină Babilonul căzut.**

Prima solie îngerească a fost dată acestor biserici babiloniene protestante pentru a încerca să “separe biserică lui Hristos de influențele corupătoare ale lumii” (vezi Spirit of prophecy, vol 4, p 231). Aceste biserici s-au depărtat de Hristos, prima lor iubire, și s-au unit și s-au casatorit cu lumea – astfel comițând desfrâu și devenind o desfrânată a Babilonului. Însă Dumnezeu, prin îndurarea Sa cea mare, le-a trimis avertizări și solii, și un timp de probare pentru a se pocăi de păcatul lor cel mare ca să vină de partea Lui devenind iarăși mireasa Sa.

Însă au acceptat aceste biserici Protestante soliile divine, pocăindu-se și rupând legătura lor conjugală cu lumea, venind înapoi de partea lui Hristos? Sau au refuzat soliile prețioase, continuând să devină și mai rele în apostazie și rebeliune împotriva lui Dumnezeu până la sfârșitul amar, amar?

Istoria ne-a arătat cu claritate că ele au continuat în apostazie, iar în vara anului 1844 ele au fost denunțate ca fiind Babilonul căzut.

A venit un înger din ceruri în mod literal pentru a spune poporului lui Dumnezeu că bisericile lor, care o dată au fost alese de Dumnezeu (vezi Spirit of Prophecy, vol 4, p 199-200), acum au fost Babilonul căzut? NU! Atunci cum a fost strigătul ridicat? Poporul lui Dumnezeu, prin multă rugăciune și studiu al cuvântului lui Dumnezeu, și prin a examina roadele produse de bisericile lor au realizat că soliiile îndurătoare a lui Dumnezeu au fost leparate, și că apostazia și corupția a continuat să crească în bisericile lor iubite. Ei au realizat că roadele produse de bisericile lor s-au potrivit cu descrierea roadelor produse de Babilon. Iar apoi ei au fost constrânși de Spiritul lui Dumnezeu pentru a-și ridica glasul în a rosti că bisericile lor apostaziate și corupte au devenit Babilonul căzut, și că a venit timpul pentru toți cei sinceri și poporul adevărat a lui Dumnezeu să iasă afară și să fugă din mijlocul ei.

Aceiași istorie se repetă iarăși cu biserica Adventistă! Biserica n-a fost Babilon în 1893, însă în 1903 ea a îndeplinit condițiile necesare pentru a deveni Babilon, și a fost denunțată de Dumnezeu ca fiind o desfrânată a Babilonului în 1903 – arătând că **“timpul și locul trebuie să fie considerate” când avem de tratat aceste subiecte din Mărturii** (vezi Selected Messages, book 1, p 57).

Însă chiar și după ce bisericile au fost denunțate și au fost desfrânate, Dumnezeu în îndurarea Sa a dăruit bisericilor un timp de probare pentru a se pocăi de acest mare păcat, și pentru a se reîntoarce la Dumnezeu ca fiind iarăși mireasă Sa credincioasă (vezi Testimonies, vol 8, p 250). Însă s-a pocăit bisericile? S-a divorțat ea de lume, venind iarăși de partea lui Hristos? Sau a continuat să devină și mai rea în apostazie și rebeliune împotriva lui Dumnezeu și al adevărilor lor din 1903?

Vă rog să citiți [Mărturii] Testimonies, vol 8, p 104-106 despre viziunea pe care sora White a avut-o despre “ceea ce ar fi putut să fie” dacă bisericile s-ar fi pocăit și ar fi ales pe Hristos ca lider al lor. Exact aceeași istorie repetată, după ce sentința cerului a fost pronunțată, și Hristos văzând ceea ce iudeii ar fi putut să fie dacă s-ar fi pocăit și L-ar fi ales ca lider al lor (vezi Review and Herald, vol 3, p 39, col 2). Însă iudeii au ales să urmeze reformarea lui Satana până la sfârșitul amar, și la fel cu bisericile AZȘ. După 1903, bisericile au ales să accepte și să urmeze planul de reformare a lui Satana.

“Inamicul sufletelor care a început să aducă o presupunere că o mare reformă trebuie să i-a loc printre Adventiștii de ziua a Șaptea, și că această reformă va consta în a renunța doctrinele care stau ca stâlpi ai credinței noastre, și **angajându-se într-un program de reorganizare**. Dacă această organizare va lua loc, care va fi rezultatul? Principiile adevărului pe care Dumnezeu în înțelepciunea Sa le-a dat bisericilor rămășiței, vor fi ignorate. **Religia noastră va fi schimbată**. Principiile fundamentale care au susținut lucrarea pentru ultimii cincizeci de ani vor fi socotite ca eroare. O nouă organizare va fi stabilită. Cărți de o nouă ordine vor fi introduse. Întemeietorii acestui nou sistem vor merge în orașe și vor face o lucrare minunată. Sabatul desigur va fi privit în mod ușor și deasemenea Dumnezeu care l-a creat. **Nimic nu va fi permis să stea în calea acestei noi mișcări**. Conducătorii vor învăța că virtutea este mai bună decât viciul, dar Dumnezeu va fi îndepărtat, ei își vor pune dependența lor pe puterea umană, care fără Dumnezeu este fără valoare. **Fundația lor va fi zidită pe nisip iar furtuna va mătura structura**.” Series B#7, p 39-40 (vezi Selected Messages, book 1, p 204-205).

Istoria bisericilor AZȘ din 1903 până în timpul prezent, ne descoperă cu claritate că bisericile au urmat și încă urmează reformarea lui Satana – în mod special după moartea soriei White în 1915. (Vă rog scrieți pentru a primi cartea **“Urâciunea Pustiirii și Istoria Bisericii”**). Iar Ellen White a avertizat poporul nostru chiar și de acest lucru!

“Mi s-a poruncit să spun poporului meu, care nu realizează, că divolul are plan după plan, și el le duce la îndeplinire la care ei nu se așteaptă ...”

“Vă spun acum, că după ce voi fi pusă la odihnă, se vor face mari schimbări.

“Nu știu când voi fi luată; și doresc să avertizez pe toți împotriva planurilor divolului.

“Doresc ca oamenii să știe că i-am avertizat pe deplin înainte de moartea mea.” Manuscript 1, February 24, 1915.

Sora White descoperă deasemenea că acești pași diferiți în reformațiunea lui Satana pe care biserica AZȘ a ales să-I urmeze, vor fi urmați în ordinea lor (vezi Series B#7, p 6). Și pentru că aceasta este astfel, atunci **nici o învioreare și reformațiune nu va lua loc din interiorul bisericii până când furtuna o va mătura la o parte!** Însă când va mătura furtuna la o parte biserica AZȘ și structura ei organizațională împreună cu marea apostazie pe care ea a ales s-o urmeze?

“Un lucru este sigur și curând va fi realizat,--marea apostazie, care se dezvoltă și crește și devine tot mai puternică, va continua să facă astfel până când Domnul se va coborâ din ceruri cu un strigat.” Series B#7, p 57 (Decembrie 4, 1905).

Când va cădea biserica AZȘ cu întreaga ei structură organizațională și apostazia ei? Aceasta nu se va întâmpla până când Hristos nu vine pe norii cerului! Ceeace înseamnă că biserica AZȘ nu are posibilitatea de a se rentoarce înapoi la Dumnezeu! Acolo nu va mai fi niciodată o învioreare și reformațiune înapoi la Dumnezeu din interiorul bisericii AZȘ, deoarece asemenea bisericii Iudaice, ea a devenit o structură a Babilonului părăsită de Dumnezeu. Orice învioreare și reformațiune care se pare a lua loc în biserică, va fi doar o reformațiune de la “rău spre mai rău” după cum dânsa a scris în Review and Herald, August, 1849, vol 1, p 9, col 3. Însă va avea pretențiunea pentru a fi pentru Domnul, tot așa cum a fost în vechime.

Biserica AZȘ de astăzi din întreaga lume este pustiită fără nici o speranță de a se reîntoarce la Dumnezeu – timpul de probare s-a închis pentru trupul bisericii. **Babilonul a căzut!**

Așadar visul lui Will Ross, care spune că conducerea bisericii AZȘ va fi înlocuită de un grup nou de conducere, este o minciună. Astfel multe suflete sincere își bazează sufletele pe această mărturie falsă, și rămân în interiorul bisericii așteptând ca schimbarea să i-a loc – ceeace niciodată nu va veni.

Atâta timp cât cineva va rămâne în Babilon, sub supremația dominatoare papală, unde omul dominează asupra omului cu un jug de robie asupra gâturilor lor, ei nu pot să fie născuți din nou pentru a fi umpluți cu plinătatea lui Hristos. Nu vor fi niciodată salvați dacă nu rup acest jug (vezi Testimonies, vol 3, p 457). Ei nu vor primi niciodată ploaia târzie, și nici nu vor avea o parte în proclamarea mării strigări (vezi Series B#2, p 44).

“Aceia care vor fi salvați de influența înșelătoare și vicleană a dușmanului, trebuie acum să rupă orice jug, și să-și i-a poziția pentru Hristos și pentru adevăr ... Dacă ei nu vor obține aceasta ei vor merge pas cu pas pe calea care merge în jos, până când Îl vor nega pe Cel care i-a cumpărat cu prețul sângelui Său.” Series B#2, p 45.

Astfel mulți din poporul nostru AZȘ vor continua să se țină de și să rămână în Babilon – în biserica și organizația AZȘ, și doar ca iudeii, ei vor fi aduși jos în iad împreună cu biserica lor. Dumnezeu în marea Sa îndurare și iubire pentru poporul Său, a avertizat atât biserica cât și pe membrii ei de acest lucru.

“Hristos spune celor care se laudă cu lumina lor, și care nu umblă în ea: ‘De aceea vă spun că, va fi mai ușor pentru Tir și Sidon decât pentru voi. **Și tu Capernaume [Adventiști de ziua a Șaptea, care au avut mare lumină], care este înălțat până la ceruri [în privilegiu], vei fi coborât în iad ...**

“Și acuma, pentru că ați făcut toate aceste lucruri, Spune Domnul, și vi-am vorbit, venind devreme și vorbindu-vă, însă voi n-ați auzit, și v-am chemat, însă voi n-ați răspuns; de aceea **voi face acestei case, care este chemată după numele Meu, în care vă încredeți, și locului pe care vi l-am dat vouă și părinților voștri, așa cum am făcut lui Silo,** și vă voi da la o parte dinaintea Mea, așa cum am dat la o parte pe toți frații voștri, chiar întreaga sămânță a lui Efraim.” (Versetele biblice sunt traduse din Engleză). Review and Herald, August 1, 1893 (vol 3, p 69, col 3 [parantezele drepte sunt de Ellen White]).

O frații și surorile mele, biserica AZȘ a fost denunțată de Dumnezeu Însuși ca fiind o desfrânată a Babilonului, și a continuat în apostazie și corupție până când a devenit Babilonul căzut. **Uitați-vă doar și examinați roadele pe care le aduce astăzi biserica.** Sunt acestea roade ale unei biserici și popor al rămășiței? Sau sunt acestea roade care descrie biserica babiloniană? **Roadele nu pot să mintă,** și roadele rele și corupte produse de biserica AZȘ arată cu claritate tuturor care vor să vadă , că e imposibil ca biserica să meargă în ceruri, ci fără îndoială ea va fi adusă jos în iad – împreună cu toți aceia care se încred în ea și care rămân în mijlocul ei.

Ascultați la ceea ce spune Dumnezeu:

“Și acum, fiiiilor, ascultați-mă, și luați aminte la cuvintele gurii mele. Să nu ți se abată inima spre calea unei asemenea femei, nu te rătăci pe cărările ei. Căci ea a făcut să cadă multe jertfe, și mulți sunt cei pe care i-a ucis ea. **Casa ei este spre locuința morților, drumul care se pogoară spre locașurile morții.**” Proverbe 7:24-27.

Singurii oameni care niciodată nu vor fi Babilon este rămășița poporului lui Dumnezeu. Și pentru că biserica AZȘ a devenit Babilon, și membrii ei sunt numărați cu Babilonul, atunci ei nu pot fi biserica rămășiței așa după cum ei pretind în mod continuu. Ei declară cu încredere: “Noi suntem biserica rămășiței! Noi nu putem cădea, și nici nu vom fi dați la o parte.” În timp ce e adevărat că biserica AZȘ este cu totul diferită după cum ar trebui să fie poporul și biserica rămășiței. Aceasta este exact aceeași poziție pe care a luat-o biserica Iudaică. Ei au pretins la fel cu aceiași încredere: “Templul Domnului, noi suntem Templul Domnului.” Cu toate acestea ei au fost și mai corupți decât păgânii. Haideți să ne uităm puțin mai îndeaproape la acest subiect al rămășiței.

Vă rog să deschideți în Apocalipsa 12, și aduceți-vă aminte că o femeie în profeția Biblică reprezintă o biserică.

“În cer s-a arătat un semn mare: o femeie învăluită în soare, cu luna sub picioare, și cu o cunună de dousprezece stele pe cap. Ea era însărcinată, țipa în durerile nașterii, și avea un mare chin ca să nască. Ea a născut un fiu, un copil de parte bărbătească. El are să cârmuiască toate neamurile cu un toiag de fier. Copilul a fost răpit la Dumnezeu și la scaunul Lui de domnie.” Apocalipsa 12:1-2, 5.

Care femeie sau biserică este descrisă aici cu 12 stele? Poporul Iudeu și biserica acestuia. Astfel versetele de la 1-5 tratează perioada bisericii Iudaice.

“Și femeia a fugit în pustie, într-un loc pregătit de Dumnezeu, ca să fie hrănită acolo de o mie două sute șase zeci de zile.... Și cele două aripi ale vulturului celui mare au fost date femeii, ca să zboare cu ele în pustie, în locul ei unde este hrănită o vreme, vremi, și jumătatea unei vremi, departe de fața șarpelui.” Apocalipsa 12:6, 14.

Acuma, biserica Iudaică n-a fugit în pustie, ci a fost distrusă în anul 70 d.Hr. Astfel, care biserică a ieșit din biserica Iudaică și a mers prin anii 1260 al acestei profeții care s-a sfârșit în 1798? A fost biserica timpurie apostolică care a continuat cu cei credincioși de-a lungul anilor întunecați și prin Reformațiune. Așa că versetele 6-14 dezbate perioada bisericii din timpurile apostolice de-a lungul anilor întunecați al persecuției papale, și de-a lungul Reformațiunii – terminându-se în 1798.

“Atunci șarpele a aruncat din gură apă, ca un râu, după femeie, ca s-o ia râul. Dar pământul a dat ajutor femeii, pământul și-a deschis gura, și a înghițit râul, pe care-l aruncase balaurul din gură.” Apocalipsa 12:15-16.

Care biserică sau popor a devenit proeminent după 1798? Bisericile Protestante. Și acuma am ajuns la Apocalipsa 12:17, pe care biserica AZȘ îl aplică necondiționat ei fără să i-a în socoteală ascultarea:

“Și balaurul, mâniat pe femeie, s-a dus să facă război **cu rămășița semintei ei**, care păzesc poruncile lui Dumnezeu, și țin mărturia lui Isus Hristos.” Apocalipsa 12:17.

Pe cine reprezintă balaurul? Pe Satana. Care biserică reprezentată de sămânța femeii a ieșit din bisericile Protestante? Biserica AZȘ! Acuma haideți să citim iarăși versetul 17, și să înlocuim simbolurile cu însemnătatea lor:

“Și Satana, mâniat pe bisericile Protestante, s-a dus să facă război **cu** rămășița bisericii AZȘ” – sau cu sămânța Protestantismului.

În ordine pentru a fi calșificat ca rămășița, trebuie să îndeplinești condițiile prin a păzi poruncile lui Dumnezeu și urmând Mărturia lui Isus – sau Spiritul Profeției (vezi Apocalipsa 19:10). Rămășița nu se referă la aceia care nu îndeplinesc aceste condiții—de aceea nu se poate referi la biserica AZȘ apostaziată și coruptă! Biserica nu poate să fie măsurată după ceea ce ea a stat o dată sau pentru ceea ce a fost. Condiția și starea ei în lume **după cum este acuma** fie o susține ca fiind o biserică a lui Dumnezeu, sau o condamnă a fi o biserică și dușman a lui Dumnezeu împreună cu Satana. (Vezi Testimonies, vol 5, p 83-84). Roadele nu pot să mintă!

Ceea ce Dumnezeu ne descoperă în Apocalipsa 12:17, este că Satana nu face război împotriva bisericii în orice fel; el este sigur de ei pentru că ei sunt mireasa sa. Ci el face război împotriva rămășiței care este distinctă și separată de biserica AZȘ. De ce? Pentru că ei păzesc poruncile lui Dumnezeu și urmează mărturia lui Isus Hristos.

Biserica AZȘ nu este biserica rămășiței pentru că ea a încălcat legea lui Dumnezeu prin a deveni o desfrântă, și pentru că ea a lepădat și a refuzat să urmeze Spiritul Profeției. Numește o zonă unde biserica AZȘ urmează sfaturile mărturiilor?

- În reforma sănătății? Nu.
- În Sanatorii? Nu.
- În educație? Nu.
- În structura și organizarea bisericii? Nu.

- În investițiile bisericii? Nu.
- În zecime? Nu.
- În Asigurare? Nu.
- În evanghelizare? Nu.
- Etc.

Însă cu toate acestea ea declară că ea este rămășița. De aceea ea nu este altceva decât o contrafacere al bisericii adevărate a lui Dumnezeu – la fel ca și biserica Iudaică.

Astfel în a crede și a folosi fraza: “rămășița rămășiței” este o minciună și o mare înșelăciune, pentru că nu există decât doar o adevărată rămășiță, și ea este separată și distinctă de această biserică. A crede în teoria “rămășița rămășiței” înseamnă că trebuie să fi în și o parte al bisericii AZȘ – sau al primei rămășițe, înainte de a putea deveni parte al celei de a doua rămășițe. Ce mare iluzie!

Înainte de a continua, doresc să citez această mărturie referindu-se la exemplul perfect al Mântuitorului.

“Câteodată, cu o îndârjire arzătoare și cuvinte de o severitate teribilă, Hristos a denunțat urâciunile pe care El le-a văzut în biserică și în lume. El n-a vrut să lase poporul a fi înșelat de o pretindere falsă a neprihănitii și sfințirii.” Series B#2, p 47.

Ca urmaș a lui Hristos și nedorind să văd frații și surorile mele fiind înșelați de minciuni și înșelăciuni, trebuie să vorbesc în mod clar și să expun aceste înșelăciuni. Astfel continuând a citi, vă rog, înțelegeți că aceste lucruri trebuie să fie prezentate cu claritate sau altfel și mai multe suflete vor fi înșelate, și sângele lor va fi asupra umerilor mei pentru că nu i-am avertizat prin a vorbi tot adevărul după cum este declarat în Ezechiel 33 și în (Profeți și Împărați) Prophets and Kings, p 140-142 (paginile nu corespund din limbă engleză).

Ce vom face cu confuzia asupra subiectului cu Laodicea contra Babilonului? **Se poate ca un om individual sau o biserică să fie Babilon și Laodicean în același timp?** Pot ei să fie într-o biserică a Babilonului – făcându-i babilonieni, și totuși să fie în condiția laodiceană?

Acest subiect este o piatră majoră de poticnire pentru marea majorității oamenilor de astăzi. Liderii bisericii AZȘ declară: “Nu! Biserica nu fi niciodată Babilon!” Marea majoritate al organizațiilor cu suport independent – care mereu țin adunări în care ei s-ar putea să vorbească despre relele bisericii, însă care spun oamenilor să “rămână în biserică indiferent de ceea ce întâmplă, însă faceți tot ce puteți pentru a ne suporta cu banii” – în acest subiect acești oameni spun categoric “Nu! Tu nu poți să fi laodicean și Babilon în același timp.” Ei raționează că dacă ești laodicean, atunci ești laodicean pentru totdeauna și că niciodată nu poți să devi Babilon. Atunci ei spun că este pentru totdeauna Laodicea, de aceea nimeni nu trebuie să părăsească de bunăvoie biserica AZȘ apostaziată.

Asemenea declarații și raționalizare nu sunt întemeiate printr-un “așa zice Domnul,” și este o înșelătorie. În primul rând, sora White declară că doar poporul rămășiței nu va fi niciodată Babilon. Și în al doilea rând, Dumnezeu Însuși a denunțat biserica a fi o desfrânată a Babilonului în 1903.

Însă acești oameni nu pot sau nu vor să vadă aceasta, și în orbirea lor și zelul lor satanic ei îndrăznesc să cheme pe oricine care vorbește adevărul, și care denunță biserica lor a fi o desfrânată a Babilonului, ca fiind de la diavolul. Acuma, ce face aceasta lui Dumnezeu care Însuși a denunțat

biserica AZŞ o desfrânată a Babilonului? **Ei îndrăznesc să spună că Cel atotînțelept și Dumnezeu adevărat este de la divolul!** O, cât de orbi pot să fie acești oameni? Într-adevăr ei sunt ca și clasa conservativă cu suport independent al Fariseilor care au persecutat pe Hristos și căruia I-au spus că este de la divolul pentru că le-a spus adevărul (vezi Ioan 8:48, 10:20).

Aceste organizații și oameni conservativi s-ar putea ca toți aceștia să învețe ceva adevăr, expunând urâciunile care se întâmplă, însă ei susțin o raționalizare omenească mai presus de un “așa zice Domnul” susținând că biserica AZŞ nu este Babilon, astfel crezând că nimeni nu trebuie să se separe de bunăvoie de ea indiferent cât de coruptă și apostaziată devine! (Vezi Testimonies, vol 5, p 263, 706-707; vol 3, p 312, 165 în ce privește a fi conservativ).

Ce să facem în privința subiectului Laodiceii contra Babilonului. Sora White scrie că toate organizațiile bisericilor Protestante sunt Babilon din 1844 (vezi Spirit of Prophecy, vol 4, p 230-232). Aceasta înseamnă că membrii acelor biserici babiloniene sunt numărate deasemenea cu Babilonul. Sora White ne scrie aceasta:

“Chemarea la ospățul evangheliei trebuie să fie dată mai întâi la drumul mare. Trebuie să fie dat la aceia care pretind a fi pe drumul experienței creștine,--membrilor diferitelor biserici. ‘Cine are urechi să asculte ce spune Bisericii Duhul.’ Apocalipsa 2:7 ...

“Solia Laodiceană, ca o sabie cu două tășuri, trebuie să meargă la toate bisericile ...”
Testimonies, vol 6, p 76-77.

Dânsa scrie în Testimonies, vol 8, p 302-304 că soliiile pentru Sardes, Filadelfia, și Laodicea trebuie să fie date **“lumii”**. Dânsa deasemenea ne spune în Bible Commentary, vol 7, p 964, col 1 că solia laodiceană trebuie să fie sunată “unei lumi pieritoare.” De ce ne-ar spune sora White să predicăm solia laodiceană membrilor altor biserici, care sunt deja numărați cu Babilonul, dacă acești membrii n-ar putea să fie deasemenea în condiția laodiceană în același timp?

Aceste solii către cele șapte biserici din Apocalipsa 2 și 3 reprezintă diferite condiții spirituale pe drumul experienței creștine. Aceasta e motivul pentru care o biserică și organizația ei poate fi Babilon, și cu toate acestea solia laodiceană poate să fie predicată și poate reprezenta membrii bisericii babiloniene în același timp, și tot așa este și cu biserica AZŞ și membrii ei.

Biserica AZŞ și organizația ei ierarhială a devenit o desfrânată a Babilonului, însă solia laodiceană reprezintă condiția majorității membrilor bisericii babilonieni.

Astfel cele două condiții în care trebuie să fim în experiența creștină dacă vrem să mergem în ceruri, este condiția bisericii din Smirna și în mod special Filadelfia. Smirna reprezintă pe cei care au murit sau care vor muri urmând pe Isus (vezi Apocalipsa 2:10), care vor fi înviați din morți slăviți pentru o viață veșnică, astfel formând marea mulțime al celor răscumparați din toate veacurile (vezi Desire of Ages, p 834, 623; Spirit of Prophecy, vol 3, p 253). În timp ce Filadelfia reprezintă numărul literal al celor 144.000 care și-au desăvârșit experiența lor creștină și care reflectă imaginea perfectă a lui Hristos înainte ca El să vină (Acts of the Apostles, p 531, Selected Messages, book 3, p 427). Aceștia nu vor vedea și nu vor gusta niciodată moartea, și vor fi ridicați la cer într-o clipă pentru viața veșnică (vezi Review and Herald, April 19, 1870, vol 1, p 94, col 3, p 163, col 2; Prophets and Kings, p 227).

Ceeace e interesant este că doar aceste două grupuri ale lui Smirna și Filadelfia sunt persecutate de sinagoga lui Satana. Acest grup satanic declară că ei sunt Iudeii, sau că ei sunt

“biserica rămășiței,” însă ei într-adevăr mint! Sora White scrie despre acest grup și îl identifică din cine este format.

“Tu crezi că aceia care se închină înaintea picioarelor sfinților, (Apocalipsa 3:9), la urmă vor fi mântuiți. Aici trebuie să te contrazic, pentru că Dumnezeu mi-a arătat că **această clasă au fost Adventiști declarați, care au căzut**, și care “L-au crucificat iarăși pe Fiul lui Dumnezeu, și în mod deschis făcându-L de rușine.” Word to the Little Flock, p 12.

O altă problemă cu declarațiile și argumentele care spun “să stai în biserică indiferent cât de coruptă devine,” este întrebarea că ce se va întâmpla cu cei inocenți și neprihăniți din mijlocul atmosferei otrăvitoare al apostaziei și rebeliunii din biserică.

Majoritatea cred că nu se va întâmpla nimica. Însă se poate ca o persoană inocentă și neprihănită să fie neafectată prin asocierea lor continuă într-o atmosferă ucigătoare al bisericii care este atât de coruptă și apostaziată? NU.

“E imposibil să vă uniți cu aceia care sunt corupți, și totuși să rămâneți puri. ‘Căci ce legătură este între neprihănire și fărădelege? Sau cum poate sta împreună lumina cu întunericul? Ce înțelegere poate fi între Hristos și Belial? Sau ce legătură are cel credincios cu cel necredincios?’ Dumnezeu și Hristos și oștirea cerească doresc ca omul să știe că **dacă el se unește cu cel corupt, el va deveni corupt.**” Review and Herald, January 2, 1900 (vol 4, p 137, col 2).

Singura cale prin care ne putem păstra necorupți este să ne separăm în mod fizic și spiritual de acele lucruri și oameni care sunt corupți. Cu toate că aceasta este adevărat acolo sunt unii care cred că ei vor putea să părăsească acele biserici AZȘ care sunt în apostazie deschisă, unindu-se cu vreo altă biserică care se pare a nu fi afectată de apostazie. Însă este aceasta posibil? NU.

“Marea inimă a lucrării este în ____; și după cum inima umană își aruncă curentul viu de sânge în toate părțile trupului, tot așa face și administrarea în acest loc, conducerea bisericii noastre, afectează întregul trup de credincioși. Dacă inima fizică este sănătoasă, sângele care este trimis de la ea prin organism este deasemenea sănătos; **însă dacă această fântână este impură, întregul organism devine îmbolnăvit de otrava lichidului vital.** Tot așa este și cu noi. Dacă inima lucrării devine coruptă, **întreaga biserică**, în interesele și ramurile ei variate, împrăștiată peste întreg pământul, suferă în consecință.” Testimonies, vol 4, p 210.

Astfel pentru cei care spun că biserică lor AZȘ este lipsită de apostazie și corupție sunt greșiți, pentru că dacă o biserică sau instituție este legată de Conferința Generală care este apostaziată și coruptă – inimă lucrării (vezi Spalding and Magan, p 35) – atunci nu poate să fie pură, ci deasemenea devine coruptă împreună cu toți membrii din ea. Și dacă poporul nostru nu se va trezi la realizarea acestui fapt și să fugă pentru viețile lor, ei se vor găsi pierduți și murind cu Babilonul, însă ei vor fi orbi la faptul că ei sunt în mijlocul lui și că fac parte din el – asemenea lui Zedechia din vechime.

Pentru că Zedechia s-a rebelat împotriva lui Dumnezeu și l-a condus pe Israel în păcat, el a fost luat captiv de Babilon. I s-au scos ochii – astfel devenind orb, și a fost condus direct în Babilon. Întreaga sa casă s-a stabilit acolo, și a murit acolo, însă el niciodată n-a văzut că el a fost în Babilon și că a făcut parte din ea. Iar această experiență tristă se va repeta iarăși acelor adventiști care refuză să se trezească la faptul că biserică lor AZȘ de astăzi a devenit deasemenea Babilon.

De fapt biserica este atât de aproape unită cu celelalte părți ale Babilonului – Roma și Protestantismul apostaziat – încât ea este ca și o soră a lor. Și doar prin îndurarea infinită a lui Dumnezeu am fost noi avertizați de acest lucru!

“Noi suntem în pericol de a **deveni o soră cu Babilonul căzut**, permițând bisericilor noastre să devină corupte, și pline de orice spirit necurat, o colivie de orice pasăre necurată și urâtă ...” Letter 51, September 6, 1886 (Manuscript Release #449, p 17-18).

Și acum unii vor refuza să creadă că biserica AZȘ poate deveni sau că într-adevăr este Babilon, însă probabil aceste declarații vor ajuta.

În anul 1900, biserica AZȘ a ales să se divorțeze de Hristos – primul ei soț și prima ei iubire – și să fie unită și căsătorită cu lumea și cu Satana. De-atunci încoace, zi de zi, ea a continuat viața ei amoroasă în desfrâu cu lumea. Chiar și președintele Conferinței Generale a continuat aceeași viață amoroasă de desfrâu și a spus:

“Mai mult decât toate sper că noi ca o biserică vom crește în număr, în mod financiar, și în termeni de acceptare din partea lumii și în influență ...” Adventist Review, January 23, 1986, p 9.

Biserica AZȘ este într-adevăr o biserică iubitoare de lume asemenea tuturor celorlalte biserici apostaziate. Acuma ascultați la ceea ce a spus sora White:

“În lumea pretinsă creștină, mulți se întorc de la învățăturile clare ale Bibliei, și ridică un crez din speculații omenești și fabule plăcute; și ei îndrept spre turnul lor ca o cale de a se urca în ceruri. Oamenii atârnă cu admirație asupra buzelor cu elocvență în timp ce învață că încălcătorul nu va muri, că mântuirea poate fi asigurată fără ascultare de legea a lui Dumnezeu. Dacă urmașii preinși ai lui Hristos ar accepta standardul lui Dumnezeu, aceasta i-ar aduce în unitate; însă atâta timp cât înțelepciunea omenească este înălțată deasupra cuvântului Său vor fi separări și neînțelegeri. Confuzia care există asupra crezurilor contradictorii și al sectelor este reprezentată în mod potrivit prin termenul ‘Babilon,’ pe care profeția o aplică **bisericilor iubitoare de lume din aceste ultime zile**.” Patriarch and Prophets, p 124.

Deasemenea ni s-a spus în Selected Messages, book 2, p 68, că învățând imortalitatea sufletului și sfințirea Duminicii “**va converti biserica în Babilon**.”

Aceasta ne arată iarăși că există posibilitatea ca biserica AZȘ să devină Babilon, și că mărturiile sorei White în 1893 – despre a nu numi biserica AZȘ Babilon, nu sunt date fără condiții, ci sunt date pe condiție de ascultare de voința lui Dumnezeu! Astfel dacă biserica AZȘ învață imortalitatea sufletului și sfințirea Duminicii, atunci ea va deveni Babilon.

Noi putem să vedem cu claritate și să dovedim că biserica AZȘ ține servicii de închinare în cinstea Paștelor în ziua Duminicii, și chiar numește Duminica ziua Domnului – sau înălțând sfințirea Duminicii înaintea poporului nostru (vă rog să scrieți pentru pamfletul “**Urâciunea Pustiirii Stă**”). Însă învață biserica AZȘ imortalitatea sufletului? Da!

Poporul AZȘ este învățat că nimeni nu poate să păzească legea lui Dumnezeu în mod perfect și să biruiască tot păcatul în această viață, însă cu toate acestea li se zice că Dumnezeu le va trece cu vederea păcătuirea lor continuă, și când Isus va veni El îi va face perfecți și-i va luat în ceruri oricum – oferindu-le imortalitatea. Biblia ne spune că sufletul care păcătuiește, acela va muri” Ezechiel 18:20. Însă biserica învață că deoarece noi nu putem păzi legea lui Dumnezeu, oprindu-ne din păcătuire, tu nu vei muri pentru că Hristos te va face perfect la venirea Sa, și te va lua la ceruri

daruindu-ți viața veșnică oricum. Sau cu alte cuvinte, tu poți păcătui și totuși să primești viața veșnică – sau imortalitatea sufletului!

“Noi nu vom ajunge niciodată la perfecțiunea fără de păcat în această viață.” Review and Herald, May 19, 1966, p 4.

“Noi trebuie să ne aducem aminte că doar când Isus va veni vom putea să fim făcuți perfecți.” Ministry, December, 1965, p 9.

Așadar, biserica Adventistă nu este doar o biserică iubitoare de lume, astfel arătând că ea este Babilon, însă biserica învață deasemenea sfințirea Duminicii și imortalitatea sufletului – **ceea ce dovedește că biserica AZȘ a fost convertită în Babilon!**

O dragii mei frați și surori, vă implor să vă deschideți ochii și urechile pentru a vedea și a auzi ceea ce se întâmplă înainte de a fi prea târziu. În timp ce vei rămâne în Babilon, fie cu prezența ta fizică sau în mod spiritual nu vei fi salvat. Astfel nu vei putea reflecta imaginea lui Hristos pe deplin, și Dumnezeu nu poate locui cu tine – făcându-te o parte al templului Său și dăruindu-ți puterea de a birui tot păcatul. Adevărul pur a lui Dumnezeu sau învățătura Sa s-ar putea să cadă asupra tuturor celor din jurul tău în ploaia târzie, iar tu nu vei putea s-o vezi, iar ca atare nu vei putea s-o proclamezi cu glas tare în marea strigare (vezi Testimonies to Ministers, p. 507).

O fraților și surorilor, rupeți cătușele, lanțurile întunericii, și jugurile robiei din jurul gâturilor voastre care vă țin și vă leagă de acea biserică părăsită de Dumnezeu al Babilonului. Timpul e aproape pe sfârșite și timpul de probare se încheie. Dumnezeu nu va aștepta pentru totdeauna.

Biserica AZȘ și liderii ei urmează și acuma rebeliunea lor din 1888, și și acuma învață aceiași învățătură babiloniană care a fost învățată în timpul lui Daniel de biserica Iudaică, că Dumnezeu locuiește doar într-o structură a bisericii. Ei păstrează poporul nostru legat de ei prin a-i face să îndeplinească tot ceea ce ei doresc în a susține biserica, pentru a ține biserica curată și în reparație bună, păstrându-le ochii asupra bisericii. Ei refuză să învețe pe oameni să-și țină ochii asupra Ierusalimului ceresc, pentru a face tot ce pot să-și curețe templul sufletului lor la fel de pur și nepătat ca “Ierusalimul ceresc,” păstrându-și timpul sufletului lor nepătat și în reparație bună pentru ca Dumnezeu să poată locui în mijlocul lor, iar apoi să poată birui orice păcat prin puterea lui Dumnezeu – reflectând imaginea Sa în mod perfect.

“Isus dorește să șteargă imaginea pământească din mintea urmașilor Lui, și să imprime asupra lor imaginea cerească, pentru ca ei să devină una cu El Însuși, reflectând caracterul Său, și arătând laudele Celui care ne-a chemat afară din întuneric la lumina Sa minunată **Dușmanul are oameni în rândurile noastre prin care el lucrează, pentru ca lumina pe care El a lăsat-o să strălucească asupra inimii să poată fi întunecată.** Acolo sunt persoane care au primit lumina prețioasă al neprihănirii lui Hristos, însă ei nu acționează asupra ei; ei sunt fecioare neînțelepte.” Review and Herald, August 19, 1890 (vol 2, p 419, col 2).

Ce ești, o fecioară înțeleaptă, sau o fecioară neînțeleaptă? Totul depinde de cum reacționezi spre această solie al neprihănirii lui Hristos, iar Hristos fiind reflectat în viața ta, dăruindu-ți “nădejdea slavei” – solia ploii târzii de înviore al învățăturii sau doctrinei pure și al adevărului neschimbat.

Nu vezi lupta care se desfășoară între Satana și agenții lui și urmașii lui Hristos? Satana și agenții lui îi țin pe oameni uitându-se în jos spre cele pământești, privind spre om și spre o biserică lumească și coruptă al Babilonului. În timp ce Hristos și urmașii Lui adevărați îi îndreaptă pe oameni în sus spre ceruri, încercând să-și țintească ochii asupra lui Isus și spre Ierusalimul ceresc, încercând să se lepede de orice este pământesc pentru ca să poată sta de partea lui Hristos reflectând imaginea Sa, devenind biserica Sa. Însă solia despre condiția adevărată babiloniană a bisericii AZȘ va fi dăruită cu glas tare și în mod clar – fie că poporul nostru va auzi aceasta sau nu.

“Prima, a doua și a treia solie îngerească trebuie să fie repetate. **Chemarea trebuie să fie dată bisericii: ‘a căzut, a căzut Babilonul cel mare**, și a devenit o locuință a dracilor, o închisoare al oricărui duh necurat, și o colivie al oricărei păsări necurate și urâte ... ieșiți din ea poporul Meu, pentru ca să nu fiți părtaș la păcatele ei, și ca să nu primiți din plăgile ei.” Review and Herald, October 31, 1899 (vol 4, p 109, col 3).

Asta este ceea ce se întâmplă acum. Dumnezeu Însuși a condamnat biserica AZȘ și toate celelalte biserici ca fiind Babilon. Cine va fi prietenul lui Dumnezeu condamnând ceea ce El a condamnat? Cine se va uni în a-și ridica vocea pentru a striga că Babilonul a căzut?

Dumnezeu cheamă pe toți care sunt adevărați și loiali Lui pentru a veni afară și să se separe în mod fizic – devenind una cu El și fiind biserica Sa, și ridicând adevărul la înălțime pentru ca toți să-l vadă și să-l audă! Trebuie să te supui condițiilor așezate în cuvântul lui Dumnezeu și să te separi de Babilon – atât în mod spiritual cât și fizic – înainte ca Dumnezeu să te poată face o parte al bisericii Sale și al copiilor Lui, și înainte ca să poți avea o parte în dăruirea mării strigări.

“Nu vă înjuțați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși. Căci ce legătură este între neprihănire și fărădelege? Sau cum poate sta împreună lumina cu întunericul? Ce legătură poate fi între Hristos și Belial? Sau ce legătură are cel credincios cu cel necredincios? Cum se împacă templul lui Dumnezeu cu idoli? Căci noi suntem templul Dumnezeului Celui viu, cum a zis Dumnezeu: ‘Eu voi locui și voi umbla în mijlocul lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu.’” 2 Corinteni 6:14-16.

Acuma ascultați care sunt condițiile care trebuie să fie îndeplinite înainte ca Dumnezeu să ne poată face o parte al templului sau bisericii Sale.

“De aceea: ‘Ieșiți din mijlocul lor, și despățiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi îmi veți fi fii și fice, zice Domnul Cel Atotputernic.’” 2 Corinteni 6:17-18.

Cine va asculta de această chemare de la Domnul pentru a se separa de orice este Babilon, unindu-se cu Dumnezeu și cu poporul Său adevărat în a-și ridica vocea că Babilonul cel mare a căzut? Nu va fi ușor, însă Dumnezeu a promis că El va fi suportul tuturor care vor rămâne loiali Lui și care vor declara **întreaga Sa învățătură** – fără să reținem un cuvânt al adevărului.

Avertizările pe care conformitatea lumească le-a pus la tăcere sau le-a reținut, trebuie să fie date sub opoziția cea mai înfricoșătoare de la dușmanii credinței. Și în acel timp cei superficiali, clasa conservativă, și influența cărora mereu a zăbovit progresul lucrării, vor renunța la credință, și-și vor lua poziția alături de dușmanii recunoscuți, către care simpatiile lor s-au îndreptat de mult timp.

Acești apostaziați vor manifesta atunci dușmănia cea mai amară, făcând tot ce pot în puterea lor pentru a asuprii și a dăuna foștilor lor frați, și pentru a stârni indignarea împotriva lor.” Testimonies, vol 5, p 463.

Observați oamenii și instituțiile conservative cu suport independent ridicându-se împotriva soliei că biserica AZȘ nu este Babilonul căzut, și începând împreună cu biserica să persecute pe aceia care învață acest adevăr de la Dumnezeu – asemenea fariseilor cu suport independent care au fost populari în vechime. Însă vor putea să suprimeze această solie cei apostaziați care se țin de o biserică părăsită de Dumnezeu care aparține Babilonului? Vor putea să-i țină pe cei adevărați de a primi și a accepta adevărul, ieșind afară, lăsând pe Dumnezeu să locuiască cu ei, oferindu-le puterea Lui pentru a birui toate păcatele, și desăvârșind sfințirea în teamă de Dumnezeu?

Ascultați la ceea ce a profețit sora White:

Prin aceste avertizări solemne oamenii vor fi stârniți. Mii și mii de oameni niciodată n-au auzit cuvinte ca acestea. **În uimire ei aud mărturia că biserica este Babilonul căzut datorită erorilor și păcatelor ei, datorită refuzării adevărului trimis ei din Ceruri.** Oamenii merg la învățătorii lor dinainte întrebând cu ardoare, Sunt aceste lucruri astfel? **Predicatorii prezintă povești, profețind lucruri netezi, pentru a le liniști temerile, și a le liniști conștiința trezită.** Însă mulți refuză să fie satisfăcuți doar cu autoritatea oamenilor, și cer un ‘Așa zice Domnul.’ Misiunea populară, ca și Fariseii din vechime, sunt umpluți de mânie pentru că autoritatea lor este pusă la îndoială; ei denunță solia ca fii a lui Satana, stârnind mulțimile iubitoare de păcat pentru a batjocori și a persecuta pe aceia care o proclamă.” Spirit of Prophecy, vol 4, p 424-425.

Această profeție se întâmplă deja înaintea ochilor noștri. Unde vei sta? De care parte a bataliei vei lupta? Cine va fi generalul tău și de care ordine vei asculta – a lui Hristos sau a lui Satana? Noi toți trebuie să ne examinăm pentru a vedea unde stăm acuma, și apoi să alegem.

Vă rog să examinați roadele pe care le produce biserica, pentru că Hristos ne-a spus în mod clar și ne-a avertizat că un pom bun nu poate aduce roade rele. Astfel dacă se vede roade corupte, atunci biserica nu este bună – ci coruptă, și va fi aruncată în foc și arsă împreună cu toți membrii care continuă să se țină de ea. **După roadele produse se cunoaște un pom fără nici o îndoială!**

“Fugiți din Babilon, și fiecare să-și scape viața, ca nu cumva să pieriți în pierirea lui !”
Ieremia 51:6.

În timpul aceasta târziu cu timpul de probare aproape pe sfârșite, alegerea voastră indiferent de care va fi va decide viața voastră veșnică.

“După aceea, am văzut pogorându-se din cer un alt înger, care avea o mare putere; și pământul s-a luminat de slava lui. El a strigat cu glas tare, și a zis: ‘A căzut, a căzut Babilonul cel mare! A ajuns un locaș al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urâte; Pentru că toate neamurile [sau toate bisericile – vezi SDA Bible Commentary, vol 7, p 979, col 2] au băut din vinul mâniei curviei ei, și împărații pământului au curvit cu ea, și negustorii pământului s-au îmbogățit prin risipa desfătării ei.’ Apoi am auzit din cer un alt glas, care zicea: ‘Ieșiți din mijlocul ei poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei, și să nu fiți loviți cu urgiile ei! Pentru că păcatele ei s-au îngălămbit, și au ajuns până la cer; și Dumnezeu Și-a adus aminte de nelegiuirile ei.’” Apocalipsa 18:1-5.